Gemeente Amsterdam

Bestemmingsplan Buiksloterham 9e Partiële Herziening

Vastgesteld

Gemeente Amsterdam
Ruimte en Duurzaamheid

bestemmingsplan Buiksloterham 9e partiële herziening

Colofon

Opdrachtgever	
Opdrachtnemer	Ruimte en Duurzaamheid
IMRO_idn	NL.IMRO.0363.N2201BPGST-OW01
Datum print	5 December 2024
Planstatus	vastgesteld

Inhoudsopgave

Toelichting		**5**
Hoofdstuk 1	**Inleiding**	**7**
1.1	Aanleiding	7
1.2	Bevoegdheid	9
1.3	Crisis- en herstelwet	9
1.4	Leeswijzer	9
Hoofdstuk 2	**Het plangebied**	**11**
2.1	Beschrijving huidige situatie	11
2.2	Ontwikkelingen	14
2.3	Stedenbouwkundige uitgangspunten	17
Hoofdstuk 3	**Milieu en omgevingsaspecten**	**21**
3.1	M.e.r / m.e.r (beoordelings)plicht	21
3.2	Luchtkwaliteit	23
3.3	Geluidhinder	25
3.4	Externe veiligheid	28
3.5	Niet gesprongen explosieven (NGE's)	32
3.6	Bodemkwaliteit	33
Hoofdstuk 4	**Omgevingsaspecten**	**35**
4.1	Mobiliteit	35
4.2	Water	36
4.3	Walradar scheepvaartverkeer kop Johan van Hasseltkanaal	41
4.4	Rijksvaarweg IJ	41
4.5	Archeologie en cultuurhistorie	43
4.6	Natuurbescherming	46
Hoofdstuk 5	**Juridische toelichting**	**49**
5.1	Algemeen	49
5.2	Planregels	49
Hoofdstuk 6	**Economische uitvoerbaarheid**	**57**
Hoofdstuk 7	**Maatschappelijke uitvoerbaarheid**	**59**
7.1	Overleg met betrokken overheden (art. 3.1.1. Bro)	59
7.2	Ontwerp bestemmingsplan	59
7.3	Participatie	59

Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het bestemmingsplan Buiksloterham is op 16 december 2009 door de raad vastgesteld. Na de vaststelling zijn er enkele ontwikkelingen geweest die niet, of in onvoldoende mate, in het bestemmingsplan waren opgenomen. Om deze ontwikkelingen mogelijk te maken zijn de eerste t/m achtste partiële herziening van het bestemmingsplan opgesteld alsmede het Wijzigingsplan Waterkavel Buiksloterham. Ten opzichte van de plannen voor de ontwikkeling van Buikloterham zoals die waren beschreven in het Investeringsbesluit uit 2006 en het daaropvolgende bestemmingsplan 2009 zijn de ontwikkelstrategie, het gemeentelijk beleid en de stedenbouwkundige uitgangspunten inmiddels gewijzigd. Deze wijzigingen zijn inmiddels vastgelegd in de Herijking Investeringsnota Buiksloterham (hierna: HIB) zoals de raad heeft vastgesteld op 10 november 2020.

Voorliggende herziening van het bestemmingsplan Buiksloterham heeft betrekking op nieuw aan te leggen gebieden in het IJ ter hoogte van kavels 39a en 46 bij de pontaanlanding aan de Distelweg hoek Grasweg. Deze aanleg gaat op termijn onderdeel uitmaken van het toekomstige IJ-oeverpark. Daarmee draagt de landaanwining en de inrichting tot park bij aan het gebruiksgroen in Buiksloterham. Het levert een bijdrage aan de ontwikkeling van een groene oever langs het IJ en vormt een onderdeel van de Groen-Blauwe-Kralenketting uit de Omgevingsvisie.

Daarnaast is in de HIB over sanering en bouwrijp maken de ambitie van een gesloten grondbalans opgenomen: gronden die vrijkomen worden volledig ingezet binnen of in de nabijheid van Buiksloterham. In dit kader was het voornemen om de sterk verontreinigde grond in Buiksloterham te gaan gebruiken om het nieuwe land aan te leggen. Daarop komt dan een leeflaag en op termijn wordt het terrein als park (onderdeel van het IJ-oeverpark) ingericht. Na diverse overleggen met Rijkswaterstaat is gebleken dat het toepassen van sterk verontreinigde grond niet gewenst is. In plaats daarvan wordt nu gebruik gemaakt van toepasbare grond (grond die de interventiewaarden voor waterbodems en de maximale waarde bodemfunctieklasse industrie, uit tabel 2, van bijlage B, van de regeling Bodemkwaliteit, niet overschrijdt). Aangezien in Buiksloterham ook toepasbare grond is vrijgekomen, zal deze grond worden gebruikt om het nieuwe land aan te leggen. Het streven blijft om Buiksloterham breed te werken met een gesloten grondbalans.

Het plangebied van voorliggende herziening en de aanleg van nieuwe land waar deze herziening betrekking op heeft, is gelegen in het IJ, aansluitend op de kop van de zuidelijke landtong van het Johan van Hasseltkanaal bij de Distelweg en het noordelijke deel van de Grasweg. De landaanwinning is gelegen ter hoogte van het einde van de Distelweg aan weerszijden van de daar aanwezige pontaanlanding. Aan de zuidzijde van de pontaanlanding loopt het plangebied evenwijdig aan de kade van de Grasweg tot aan de inham van het Tolhuiskanaal. Aan de noordzijde van de pontaanlanding loopt het plangebied tot aan de kop van de zuidoever van het Johan van Hasseltkanaal West. In de onderstaande afbeelding (afbeelding 1) is rood omcirkeld de ligging van het plangebied in Amsterdam aangegeven. Daaronder is in afbeelding 2 rood omkaderd het nieuwe land aangegeven (afbeelding 2). In de daaropvolgende afbeelding (afbeelding 3) is op een luchtfoto de plangrens van voorliggende herziening met rode stippellijn in het IJ aangegeven. Het plangebied bevat zowel water als land, het gearceerde gebied in afbeelding 2 (land) is zodoende anders dan het gearceerde gebied in afbeelding 3 (gehele plangebied).

Afbeelding 1: ligging plangebied in Amsterdam Noord

afbeelding 2: de situering van het landmaken is rood omlijnd aangegeven.

Afbeelding 3: Locatie van het plangebied met rode stippellijn aangegeven.

1.2 Bevoegdheid

Het plangebied is gelegen binnen de grenzen van het stadsdeel Noord. Bij besluit van de gemeenteraad van 22 juni 2016 is Buiksloterham, waar het bestemmingsplangebied deel van uitmaakt, aangewezen als grootstedelijk gebied. Dit besluit heeft tot gevolg dat de voorbereiding van bestemmingsplannen door het college van B&W wordt uitgevoerd. Het dagelijks bestuur van stadsdeel Noord heeft bij de voorbereiding van voorliggende herziening van het bestemmingsplan conform de Verordening op de stadsdelen en het stadsgebied advies uitgebracht. De onderwerpen uit het finaal advies (advies d.d. 13 december 2022, registratienummer Z17-81484/2606) zijn overgenomen en verwerkt in voorliggende herziening.

1.3 Crisis- en herstelwet

De Crisis- en herstelwet beoogt een versnelling in de ontwikkeling en verwezenlijking van ruimtelijke projecten te bewerkstelligen, teneinde bij te dragen aan de bestrijding van de economische crisis. Hiertoe zijn tijdelijke wijzigingen in de ruimtelijke procedures (bijvoorbeeld het bestemmingsplan) van toepassing verklaard op verschillende soorten projecten. Zo zijn bijvoorbeeld de behandelingstermijnen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verkort. De projecten waarvoor dit geldt, zijn opgenomen in bijlagen I en II van de Crisis- en herstelwet. De Crisis- en herstelwet is van toepassing, omdat het plangebied binnen een gebied als aangewezen in bijlage 2 van de Crisis- en herstelwet valt (Chw, bijlage II, onder A, nummer 1: project Noordelijke IJ-oevers Amsterdam). Daarom is afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Crisis- en herstelwet van toepassing.

1.4 Leeswijzer

Het voorliggende bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding met bijbehorende regels, vergezeld van een toelichting. De regels en de verbeelding vormen de juridisch bindende elementen van het bestemmingsplan. In de toelichting is een beschrijving van het plangebied opgenomen en zijn de aan het plan ten grondslag gelegen keuzes en beleidsuitgangspunten beschreven.

De toelichting bestaat uit 7 hoofdstukken. Hoofdstuk 2 beschrijft de bestaande ruimtelijke en functionele structuur van het plangebied en geeft aan welke ontwikkelingen zich voordoen in het plangebied.

In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de verschillende milieuaspecten en hoofdstuk 4 behandelt de relevante omgevingsaspecten.

Een toelichting op het juridische systematiek, een omschrijving van de afzonderlijke bestemmingen is beschreven in hoofdstuk 5. In hoofdstuk 6 wordt de economische uitvoerbaarheid beschreven en in hoofdstuk 7 de maatschappelijke uitvoerbaarheid en de te doorlopen procedures.

Hoofdstuk 2 Het plangebied

2.1 Beschrijving huidige situatie

Het plangebied van voorliggende herziening is momenteel gelegen in het IJ.

In het plangebied is de pontaanlanding Distelweg aanwezig. Deze wordt gebruikt voor de veerdienst tussen de Grasweg in Buiksloterham en Pontsteiger bij de Houthavens. Deze functie blijft aanwezig en wordt overgenomen in voorliggende herziening. Mogelijk dat de pontaanlanding van positie verschuift en meer in de richting van het IJ komt te liggen. Deze aanpassingen zijn meegenomen in voorliggend plan.

Even buiten het plangebied, aan de noord- westzijde in het IJ is een walradar aanwezig. Deze walradar is in beheer bij Rijkswaterstaat en dient de veilige en vlotte doorstroming van het scheepvaartverkeer op het IJ en het Zijkanaal I.

In het zuidelijk gedeelte van het plangebied bevindt zich aan de kade evenwijdig aan de Grasweg het kunstwerk De Knoop van André Volten (zie afbeelding 4 hieronder). Dit beeldbepalende object bevindt zich op de grens van land en water en is geplaatst op een kademuur. Het voornemen is om het beeld te verplaatsen zodat het - ook nadat de landaanwinning is gerealiseerd - op de grens van het land (Amsterdam Noord) en het IJ staat. Het inpassen en verplaatsen van het kunstwerk dient met alle mogelijke zorgvuldigheid te geschieden. Voorliggende herziening voorziet in de mogelijkheid dat het kunstobject kan worden verplaatst aan de waterzijde van het nieuwe land. Om verplaatsing aan de waterzijde van het nieuwe land mogelijk te maken zijn hiervoor de specifieke (bouw-)aanduidingen opgenomen, nl 'specifieke bouwaanduiding-1' (afgekort sba-1) en de aanduiding 'specifieke vorm van water-1' (afgekort swa-1) opgenomen op de verbeelding.

Afbeelding 4: De Knoop van André Volten.

Het plangebied van voorliggende herziening maakt onderdeel uit van het plangebied Buiksloterham waarvoor de raad in 2009 het gelijknamige bestemmingsplan heeft vastgesteld. Voorliggende herziening past het bestemmingsplan aan zodat daar de aanleg en het landmaken ten behoeve van het realiseren van het IJ-oeverpark op termijn mogelijk wordt gemaakt.

Het gebied Buiksloterham ligt in Amsterdam-Noord, aan de Noordelijke IJ-oever. Het plangebied van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 beslaat een oppervlakte van ongeveer 100 hectare gelegen tussen Overhoeks, de Klaprozenweg en Zijkanaal I. De grens van het plangebied van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 ligt aan de noordzijde ligt in het midden van de Klaprozenweg. Aan de oostzijde ligt de grens in het midden van het Buiksloterkanaal en loopt via de Distelkade naar de Klaprozenweg. Het plangebied wordt aan de westzijde begrensd door het Zijkanaal I en het IJ, op de stadsdeelgrens. In het zuiden wordt Buiksloterham begrensd door de Grasweg, het midden van het Tolhuiskanaal en het New Technology Centre van Shell.

In de onderstaande afbeelding 5 is een afbeelding opgenomen van de plankaart van het Bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009. Daarin is rood omcirkeld globaal de ligging van het plangebied aangegeven van voorliggende 9e herziening.

Afbeelding 5: afbeelding plankaart bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009. Rood omcirkeld is globaal de locatie aangegeven van het plangebied van voorliggende 9e herziening.

De gronden van plangebied van voorliggende herziening zijn in het in het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 aangewezen met de bestemmingen Water-1 (WA-1) en Water-3 (WA-3). Het gebied bij de pontaanlanding is aangewezen met de bestemming Water-3 (WA-3).

Volgens de regels van het bestemmingsplan Buiksloterham is het gebruik als groenvoorziening slechts toegestaan binnen het bestemmingsvlak Water-2 en -3 (WA-2 en -3) (zie daarvoor artikel 7.1 aanhef en

onder g. in samenhang met artikel 7.4 onder f. van de regels van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009). Het uitgangspunt bij het aanwijzen van de gronden met de bestemming Water is dat het water als aangegeven op de plankaart ook daadwerkelijk water is. Uit de toelichting van het bestemmingsplan Buiksloterham staat op p. 49: "(...)

De bestaande situatie is voor deze bestemming bepalend. Binnen de bestemming WA-2 in het IJ is een boardwalk en vlonders mogelijk maar het kan ook een groene oeverstrook worden gerealiseerd. Elders zijn binnen deze bestemming geen dempingen mogelijk, waarmee het aangegeven wateroppervlak is gegarandeerd. (...)"

Aangezien het voornemen is om extra land aan te leggen in het IJ en daarop een park in te richten (op termijn het IJ-Oeverpark) verandert het water naar groen. De bestemming Water-1 en Water-3 worden om die reden omgezet naar de bestemming Groen met uitzondering waar de pontaanlanding en de Distelwegveer is gelegen. Voor het gedeelte van het plangebied met de bestemming water, worden de regels van de bestemming Water-1 en -3 uit het bestemmingsplan overgenomen.

Onder de bestemming Water-3 is onder het oude bestemmingsplan Buiksloterham naast groenvoorzieningen en wegen, ook Horeca I, III en IV toegestaan met maximum oppervlakte van 130m? en een maximum bouwhoogte van 12 meter (artikel 7.2 aanhef en onder e. in samenhang met artikel 7.4 onder l. van de regels van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009).

Aangezien deze horecafunctie nog niet onder het oude plan is gerealiseerd en het nog onzeker is of en waar het wenselijk is om gebouwde voorzieningen in het IJ-oeverpark toe te staan, wordt in voorliggende herziening alleen kleinschalige mobiele horeca toegestaan. Onder kleinschalige mobiele horeca dient te worden verstaan horeca voor zover niet gevestigd in een gebouw. Dit gaat dan om het gebruik van horeca in de vorm van een staanplaats ambulante handel buiten de markt. Toegestaan zijn dan horeca in de vormen van Horeca I, III en IV zoals ook in het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 was vastgelegd. Daaronder vallen fastfood (waaronder begrepen o.a. automatiek, snackbar, loketverkoop), cafés (café, bar of naar de aard daarmee gelijk te stellen bedrijven) en restaurants (waaronder koffie-, theehuis, lunchroom, juicebar). Passanten voor de pont en/of bezoekers van het park kunnen dan bij een verkooppunt dranken en/of versnaperingen halen. Nadere invulling van de exploitatie van het verkooppunt vindt dan plaats via de vergunning op grond van de Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten. Daarin kunnen dan voorwaarden worden gesteld of eisen worden opgenomen omtrent de omvang, locatie, inrichting van de verkoopplaats en openingstijden.

In voorliggend herziening is de verkooplocatie ambulante handel beperkt in omvang (namelijk oppervlak van 3 bij 4,5 meter) en aantal (namelijk de aanwezigheid van één verkooppunt is hier toegestaan) om te voorkomen dat een dergelijk verkooppunt als een wijkvoorziening kan worden aangemerkt en extra verkeersaantrekkende werking genereerd in het plangebied. Het is met name bedoeld voor passenten van de pont en bezoekers van het aangrenzende park.

Een verkooppunt op deze locatie is passend binnen het Ruimtelijk-economisch kader voor verkooppunten in de openbare ruimte van de gemeente Amsterdam (gepubliceerd in het gemeenteblad van 27 september 2018, nummer 204306) (hierna: Ruimtelijk-economisch kader). In dit kader is een verkooppunt op deze locatie gelegen bij de aanlandingspunt van de pont over het IJ (meer in het bijzonder aan het eind van de Distelweg, hoek Grasweg) waar veel verkeer langskomt, geschikt om een kleinschalige vorm van ambulante handel toe te staan. Een dergelijke locatie is volgens het Ruimtelijk-economisch kader aan te merken als een trafficlocatie.

De regels behorende bij de bestemmingen Water -1 en Water-3 worden aangepast door de elementen die van toepassing zijn voor het plangebied van voorliggende herziening over te nemen. Bepalingen uit deze bestemmingen die betrekking hebben op andere locaties, elders in Buiksloterham, zijn niet

overgenomen.

In de bestemming Groen zijn o.a. groenvoorzieningen, sport- en speelvoorzieningen, fiets- en/of voetpaden, water en waterstaatkundige werken toegestaan. In het gebied is tot op 25 meter afstand van de pontaanlanding een aanduiding opgenomen waarin een nutsvoorziening is toegestaan ten behoeve van elektrificatie van het pontvervoer. Voor dergelijke nutsvoorzieningen is een oppervlakte van in ieder geval 60 m² vereist. Door middel van de regels gekoppeld aan deze aanduiding is een dergelijke grotere nutsvoorziening toegestaan.

Voor het kunstwerk De Knoop van André Volten is het voornemen om deze op termijn te verplaatsen. De mogelijkheid bestaat dat deze aan de oever met het IJ van het nieuwe land wordt geplaatst. Voorliggende herziening voorziet daarin door voor dit gedeelte de aanduidingen 'specifieke bouwaanduiding-1' binnen de bestemming Groen op te nemen en de aanduiding 'specifieke vorm van water-1' binnen de bestemming Water-1, -3 aan te wijzen. Op grond van de regels bij deze aanduidingen is één object van openbare kunst met een maximum bouwhoogte van 15 meter met een grondoppervlak van 50 m² toegestaan. Dit gebied kan worden beschouwd als een zoekgebied. Het kunstwerk is momenteel aanwezig aan de kade van de Grasweg ten zuiden van de pontaanlanding.

In het plangebied van voorliggende herziening geldt volgens het huidige bestemmingsplan de gebiedsaanduiding 'Geluidszone-industrie 1'. Deze aanduiding wordt overgenomen in voorliggende herziening.

2.2 Ontwikkelingen

Buiksloterham maakt deel uit van de Noordelijke IJ-oever en transformeert naar een duurzaam gebied waar wonen en werken vanzelfsprekend naast elkaar plaatsvinden.

Het bedrijventerrein Buiksloterham aan de noordelijke IJ-oever biedt van oudsher ruimte aan industriële bedrijvigheid. Na de ontmanteling van de grootschalige industrie in de jaren '70 en '80 werden delen van het bedrijventerrein opnieuw ingevuld met nieuwere, veelal lichtere vormen van bedrijvigheid. Vanaf eind jaren '90 wordt Buiksloterham ontdekt door de creatieve klasse en doen kunstenaars en bedrijven als architectenbureaus hun intrede. Vervolgens komt het gebied in het Masterplan Noordelijke IJ-Oevers (2003) als potenti?le verdichtingslocatie op de kaart. In 2006 is het Investeringsbesluit Buiksloterham, getiteld 'Transformatie naar stedelijk wonen en werken' vastgesteld. In vervolg daarop is het bestemmingsplan aangepast Op 16 december 2009 (besluitnummer 276/881) heeft de gemeenteraad het bestemmingsplan ?Buiksloterham? vastgesteld om de gewenste ontwikkelingen naar een gemengde woon-werkwijk verder mogelijk te maken.

Omdat de ontwikkeling van het gebied gedurende de economische crisis (ongeveer 2008-2014) is achtergebleven en vanwege het bijstellen van het gemeentelijk beleid, heeft de gemeenteraad op 10 november 2020 de Herijking van de Investeringsnota Buiksloterham 2020 (hierna: HIB) vastgesteld. In de HIB is rekening gehouden met de bijstelling van het beleid zoals in 'Koers 2025' uit 2016 is vastgelegd. Hierin is een forsere stedelijke woningbouwambities neergelegd en is Buiksloterham als versnellings- en verdichtingslocatie aangemerkt.

Het landmaken in het IJ waar deze herziening betrekking op heeft, is in de HIB als ontwikkeling opgenomen (zie hiervoor o.a. de spelregelkaart als opgenomen op pagina 92, 93 van de HIB).

De HIB is opgenomen als bijlage 1 Herijking Investeringsbesluit Buiksloterham 2020 bij deze toelichting.

De crisis op de Amsterdamse woningmarkt is nu, anno 2024, ruim voorbij. Buiksloterham is een van de meest veelbelovende gebieden om tegemoet te komen aan de enorme vraag naar stedelijk wonen en

werken.

In de HIB staan vier beleidsmatige opgaven centraal. Deze opgaven zijn uitgewerkt in negen leidende principes voor Buiksloterham. Deze leidende principes vormen de basis voor randvoorwaarden op perceelsniveau, in bouwenveloppen en in ontwikkelovereenkomsten. De vier opgaven en de negen leidende principes kunnen worden beschouwd als de basis waaraan verdere uitwerkingen in deze investeringsnota aan ontleend zin. De vier opgaven zijn:

Verdichting

In Koers 2025, de woningbouwstrategie uit 2016 die voortbouwt op de Structuurvisie-ambities, is Buiksloterham aangewezen als 'gemengde stadsbuurt' en als versnellingslocatie. De buurt is zeer geschikt om de hoge verstedelijkingsambities van Koers 2025 mede een plek te geven, zowel door te versnellen als door de dichtheid te verhogen.

Circulaire wijk

Buiksloterham moet een voorbeeldwijk zin voor circulariteit en duurzaamheid, op allerlei manieren: energie, materiaalgebruik, sanitatie, mobiliteit enzovoorts. De basis hiervoor is in 2015 door ruim 20 partijen, waaronder de gemeente, vastgelegd in een Manifest Circulair Buiksloterham.

Productieve wijk

De derde opgave is behoud en ontwikkeling van een productieve wijkeconomie. Terwijl de woonfunctie sterk toeneemt, behoudt maakindustrie een plek. Deels zijn dat bestaande bedrijven, deels ook nieuwe. Verdichten met wonen gecombineerd met werken vergt een verfijnde menging van functies, maar hier liggen ook kansen; steeds meer vormen van bedrijvigheid laten zich mengen met wonen. Het vergt ook duidelijke spelregels voor ontwikkelaars.

Ongedeelde wijk

Buiksloterham staat onder grote druk van centraal Amsterdam. Alles waaraan daar een tekort is, klotst over het IJ heen. Deels is dat goed, want de krachten moeten ergens heen. De stad mag oprukken naar Buiksloterham. Tegelijkertijd staat Buiksloterham onder invloed van het naastgelegen Volewijck, een van de sociaal zwakste wijken van Amsterdam. De botsing tussen het succesvolle, uitrollende centrum en het zwakke Volewijck is in de ogen van velen hard en openbaart zich volop in Buiksloterham. De strategie is om genoemde botsing te verzachten en Buiksloterham met omliggende buurten te ontwikkelen als ongedeelde wijk.

Ontwikkeling IJ-oever park

In de Herijking van de Investeringsnota Buiksloterham 2020 (HIB) is, naast de verondieping van het Johan van Hasseltkanaal, ook de landaanwinning waar deze herziening betrekking op heeft, als wijziging ten opzichte van het oude investeringsbesluit uit 2006 opgenomen. Deze landaanwinning is ten behoeve van het IJ-oeverpark ter hoogte van kavel 46 en 39a.

Aan totaal groen oppervlak is in de HIB ca 227.100 m² opgenomen. Voor deze uitgangspunten wordt verwezen naar tabel 2.2 op pagina 15 van de HIB.

Bij deze uitgangspunten is het groen van het IJ-oeverpark meegenomen, waar ook gedacht wordt om daar kleinschalige sport mogelijk te maken. De landaanwinning van voorliggende herziening maakt op termijn onderdeel uit van dit IJ-oeverpark en is een noodzakelijke voorwaarde voor de transformatie van

het gebied als aangegeven in de HIB.

De realisatie van het nieuwe land ter hoogte van kavel 46 en 39a en het op termijn onderdeel te laten uitmaken van het IJ-oeverpark draagt bij voor de groennorm binnen het projectgebied Buiksloterham.

De tweede belangrijke doelstelling van het land maken in het IJ wordt ingegeven vanuit de noodzaak om bergingscapaciteit beschikbaar te maken voor het onderbrengen van toepasbare grond. In de HIB is over sanering en bouwrijp maken de ambitie van een gesloten grondbalans opgenomen: gronden die vrijkomen worden volledig ingezet binnen of in de nabijheid van Buiksloterham. In dit kader is het voornemen om de toepasbare grond te gaan gebruiken om het nieuwe land aan te leggen. Het land wordt afgewerkt met een afdeklaag van minimaal 1 meter dik, met een kwaliteitsklasse die voldoet als leeflaag, zodat het nieuwe land geschikt is voor de beoogde functie park.

De derde doelstelling van de landaanwinning - naast het onderbrengen van grond en het realiseren van groen voor de bewoners van Buiksloterham - is dat de landaanwinning onderdeel vormt van een grotere opgave die Buiksloterham overstijgt, namelijk de ontwikkeling van de groen-blauwe kralenketting zoals deze in de Omgevingsvisie Amsterdam 2050 wordt genoemd (zie afbeelding 6 hieronder en pagina's 125, 130 en 131 van de Omgevingsvisie). Op p. 131 Omgevingsvisie Amsterdam 2050 staat: "*(...) De noordoever van het IJ wordt nog sterker een aaneenschakeling van plekken met een stedelijke betekenis (cultuurgebouwen, horeca, parken, standjes en festivallocaties). Deze plekken zijn met elkaar verbonden door routes langs het water en parallel aan de oever en met de rest van Noord dankzij groene routes (...)*".

De landaanwinningen leveren een bijdrage aan de ontwikkeling van een groene oever langs het IJ en Zijkanaal vanaf Eye tot aan de Klaprozenweg.

afbeelding 6: Kaart uit de Omgevingsvisie (zie pag 130 van de Omgevingsvisie)

De reden dat het bestemmingsplan op dit moment wordt opgesteld is ingegeven vanuit de noodzaak om bergingscapaciteit beschikbaar te maken voor het onderbrengen van toepasbare grond uit Buiksloterham. Inrichting van het park zal in een later stadium volgen op basis van ontwerpprincipes die gaan gelden voor het gehele IJ-Oeverpark (deel Buiksloterham) dat zich (vooralsnog) zal uitstrekken vanaf Kop Grasweg tot aan de Klaprozenweg. Het bestemmingsplan biedt hiertoe voldoende flexibiliteit. Om uiteindelijk tot een aantrekkelijk en goed functionerend park te komen, wordt bij de inrichting van

het park rekening worden gehouden met onder meer de inpassing van de pontaanlanding met daarbij nieuwe eisen ten aanzien van elektrificatie van de pontenvloot, de walradar, De Knoop van Volten het hoogteverloop van het nieuwe park met daarin de oude kademuur langs de Grasweg en de oeverbescherming.

Om deze doelen te behalen is het van belang om land te kunnen maken ter hoogte van kavel 46 en kavel 39a. Hiervoor is een 9e herziening nodig van het vigerende bestemmingsplan.

2.3 Stedenbouwkundige uitgangspunten

Zoals reeds benoemd dient het bestemmingsplan in de eerste instantie om capaciteit te creëren voor het onderbrengen van grond. Inrichting van het gebied volgt in een later stadium. Uitgangspunt bij inrichting is dat het nieuwe land als vanzelfsprekend onderdeel wordt van het IJ-Oeverpark, dat zich voor Buiksloterham vooralsnog zal uitstrekken van Kop Grasweg tot aan de Klaprozenweg. Het is overigens uiteindelijk de bedoeling om op enigerlei wijze een verbinding te maken tussen Kop Grasweg en Overhoeks. Ondanks dat feitelijke inrichting van het park later volgt dient nu al een aantal keuzes te worden gemaakt omdat deze samenhangen met het maken van het land. Dat geldt voor de walradar (zie daartoe nader paragraaf 4.3) en het kunstwerk De Knoop (zie daartoe nader paragraaf 2.1). Daarnaast biedt het bestemmingsplan ruimte voor een inrichting van het park waarbij rekening wordt gehouden met:

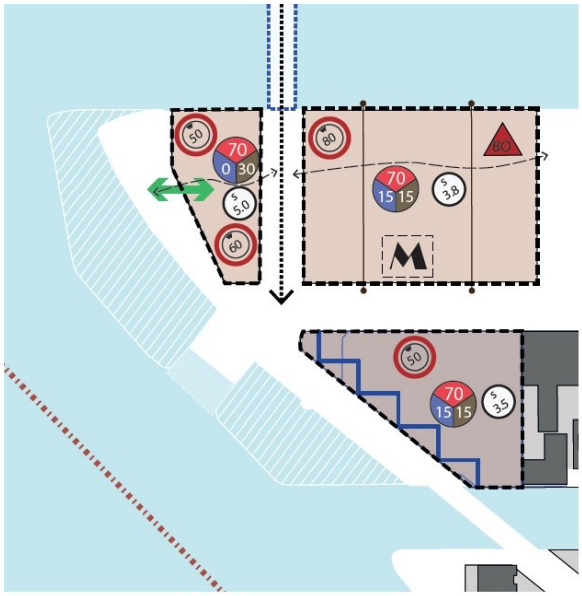
- Inpassing pontaanlanding
- Hoogteverloop van het nieuwe land
- Oeverbescherming
- Inpassing van de te handhaven kademuur waarop De Knoop is geplaatst (cultuurhistorisch waardevol element).

In de toekomst wordt dit terrein ingericht als park en gaat het onderdeel uitmaken van het IJ-Oeverpark. Ten aanzien van de programmering van het deel van het park waarop deze herziening betrekking heeft, wordt gedacht aan verblijf- en speelplekken en eventueel kleinschalige sport.

Spelregelkaart HIB

In onderstaande afbeelding (afbeelding 7) is een detail opgenomen van de spelregelkaart uit de HIB waarin een gedeelte is aangewezen als Nieuw land IJ-Oeverpark. Het nieuwe land is met witte strepen gearceerd aangegeven in onderstaande afbeelding 7 (zie voor de spelregelkaart pagina's 92 en 93 van de HIB Bijlage 1 Herijking Investeringsbesluit Buiksloterham 2020). Het licht blauwe vak voor de pontaanlanding waar de pont aanmeert houdt bestemming water. Samen vormt dit het plangebied van voorliggende herziening.

Voor een beter begrip van deze afbeelding is in de afbeelding daaronder is een detail van de legenda van de spelregelkaart uit het HIB opgenomen (zie afbeelding 8).

Afbeelding 7: detail spelregelkaart HIB. Wit gearceerd (met witte strepen) is het gebied met volgens de legenda 'Nieuw land IJ-Oeverpark'. (Bron: HIB pagina's 92 en 93)

Afbeelding 8: detail legenda spelregelkaart HIB. (Bron: HIB pagina 93)

Hoofdstuk 3 Milieu en omgevingsaspecten

In het kader van het bestemmingsplan Buiksloterham (2009) zijn diverse (milieu)onderzoeken uitgevoerd naar de haalbaarheid van de realisatie van woningen in het gehele plangebied Buiksloterham. Er is onderzoek gedaan naar bodem, externe veiligheid, verkeer, lucht, geluid, geurhinder, flora en fauna.

Deze onderzoeken zijn gebaseerd op de planologisch-juridische mogelijkheden zoals die in het bestemmingsplan Buiksloterham (2009) voor de gronden in voorliggende herziening reeds zijn voorzien. De gronden waar deze herziening betrekking op heeft, zijn in het bestemmingsplan Buiksloterham (2009) bestemd als Water-1 resp. Water-3. In voorliggende herziening is dit deels gehandhaafd en deels gewijzigd in Groen.

De aanleiding van deze negende herziening, zoals beschreven in hoofdstukken 1 en 2, heeft tot gevolg dat diverse aspecten opnieuw zijn beschouwd. Deze zijn in de volgende paragrafen beschreven.

3.1 M.e.r / m.e.r (beoordelings)plicht

Milieueffectrapportage.

Het doel van een milieu effect rapportage (m.e.r.) is om vooraf de mogelijke milieueffecten van plannen en besluiten in beeld te brengen en deze een volwaardige rol te laten spelen bij de besluitvorming van plannen en besluiten.

Wet- en regelgeving
In hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het daarop gebaseerde Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) worden de verplichtingen inzake milieueffectrapportage geregeld. Deze regelgeving is gebaseerd op Europese regelgeving. Doel van het instrument milieueffectrapportage (m.e.r.) is om de milieuaspecten volwaardig mee te kunnen nemen in de besluitvorming. In het milieueffectrapport (MER) worden de effecten van de beoogde ontwikkeling voor alle relevante milieuaspecten systematisch in beeld gebracht. Tevens wordt nagegaan of er alternatieven of maatregelen zijn waarmee eventuele negatieve effecten kunnen worden verminderd of voorkomen.

Een milieueffectrapportage kan zowel betrekking op een plan ("plan-m.e.r.") als op een besluit ("project-m.e.r."). In het Besluit m.e.r. 1994 staat wanneer een project-m.e.r. of een plan-m.e.r. moet worden opgesteld. Het besluit bevat een bijlage C met daarin een overzicht van activiteiten (kolom 1) waarvoor een m.e.r.-plicht kan gelden. Bij de activiteiten horen ook drempelwaarden; niet voor elke activiteit geldt een m.e.r.-plicht. Die plicht geldt alleen als bepaalde drempelwaarden worden overschreden (kolom 2). Verder zijn in de bijlage de besluiten aangegeven waarvoor dan een plan-m.e.r (kolom 3) of een project-m.e.r. (kolom 4) verplicht is.

Naast de m.e.r.-plicht kent de Wm ook een plicht tot het maken van een m.e.r.-beoordeling. Op basis van deze beoordeling dient het bevoegd gezag te beslissen of er bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die maken dat voor de activiteit een MER moet worden opgesteld. Wanneer een m.e.r.-beoordeling dient te worden opgesteld is - evenals de m.e.r.-plicht - geregeld in het Besluit m.e.r. De activiteiten (kolom 1) en drempelwaarden (kolom 2) waarvoor dit geldt, zijn opgenomen in bijlage D (D-lijst) van het Besluit m.e.r. Voor een plan dat kaderstellend is voor een m.e.r.-beoordelingsplichtig besluit, kan een plan-m.e.r.-plicht gelden. De plannen die het betreft, zijn genoemd in kolom 3. De besluiten die m.e.r.-beoordelingsplichtig zijn, staan tot slot genoemd in kolom 4.

Voorts bestaat er de vormvrije m.e.r.-beoordeling. Ingevolge artikel 2, vijfde lid, onder b, van het Besluit m.e.r. zijn de drempelwaarden voor m.e.r-beoordelingsplichtige activiteiten indicatief. Het gaat om die

activiteiten die wel worden genoemd in kolom 1 van de D-lijst, maar die in omvang blijven onder de drempelwaarden zoals aangegeven in kolom 2 van de D-lijst. Dit betekent dat ook onder de m.e.r.-beoordelingsnorm zoals opgenomen in kolom 2, moet worden gemotiveerd waarom geen m.e.r. noodzakelijk is. Als toetsingskader daarvoor gelden de selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling (M.e.r.-richtlijn (85/337/EG)). Daarbij wordt gekeken naar de kenmerken van de activiteit, de plaats ervan in relatie tot de omgeving, en naar de potentiële effecten. Indien op basis van toetsing aan die criteria niet kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben, dient in ieder geval een m.e.r.-beoordeling met toepassing van de artikelen 7.16 tot en met 7.19 Wm te worden gedaan.

Resultaten toetsing

Deze 9e herziening maakt geen ontwikkelingen mogelijk die kunnen worden aangemerkt als een aangewezen activiteit waarvoor op grond van de C-lijst een m.e.r.-plicht geldt.

Wel kan het voorgenomen landmaken worden gezien als 'een landinrichtingsproject dan wel een wijziging of uitbreiding daarvan' als opgenomen in kolom 1 van D-9 in de D-lijst. In kolom 2 van D-9 is aangegeven dat het gaat om een functiewijziging met een oppervlakte van 125 hectare of meer van water, natuur, recreatie of landbouw. Voorliggende herziening heeft betrekking op circa 1 hectare. De omvang van dit project blijft ruim onder de drempelwaarden als genoemd in kolom 2 van D-9. Op basis daarvan geldt geen verplichting tot een m.e.r.-beoordeling.

Ook op grond van de toetsing conform artikel 2, vijfde lid, onder b, van het Besluit m.e.r. zijn er geen omstandigheden op grond waarvan een m.e.r.-beoordeling met toepassing van de artikelen 7.16 tot en met 7.19 Wm moet worden gedaan. Hierbij wordt het volgende overwogen:

- Het project maakt het aanleggen van nieuw land mogelijk in Buiksloterham ter hoogte van kavel 39a en 46. Het ligt buiten de Hoofdgroenstructuur en Ecologische structuur van de gemeente Amsterdam. De dichtstbijzijnde gebieden die zijn aangewezen als Natura-2000 gebieden of NNN-gebieden bevinden zich buiten de ring (A-10) Amsterdam op ca 3,5 km afstand. Bovendien ligt er een hoog stedelijke inrichting tussen het projectgebied en de aangewezen gebieden.
- Gelet op de aard van de ingreep, de lokale impact hiervan en de ruime afstand tot Natura 2000 gebieden zijn directe effecten op deze gebieden op voorhand uitgesloten. Dit geldt ook voor effecten die vallen onder 'externe werking' zoals verstoring door licht, geluid en beweging.
- De verplaatsing en het hergebruik van de grond in Buiksloterham om het nieuwe land aan te leggen vindt plaats onder vigerende wetgeving (Besluit activiteiten leefomgeving (Bal)). De toepasbare grond zal worden afgedekt met een leeflaag van minimaal 1 meter dikte. Dit land maken valt binnen de kaders van het Bal. Nadelige effecten op het milieu op grond hiervan zijn dan ook uitgesloten.
- Uit het ecologisch onderzoek en de geactualiseerde quick scan (bijlage 3 Quick Scan Wet natuurbescherming) blijkt dat:
    1. bij het treffen van maatregelen negatieve effecten op verstoring van (essentiele) vliegroutes of essentieel foerageergebied van vleermuizen wordt voorkomen;
    2. Bij de planning en de uitvoering dient rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van broedende vogels om negatieve effecten op deze soorten – en daarmee overtreding van verbodsbepalingen van de Wnb –te voorkomen.
    3. Er geen overige beschermde soorten in het gebied worden verwacht.
    4. Wanneer de zorgplicht in acht wordt gehouden, middels een later op te stellen ecologisch werkprotocol, worden effecten op niet-beschermde soorten ook uitgesloten.
- Uit een nader stikstofonderzoek van november 2024 (ingevoegd als bijlage 4 Actualisatie AERIUS berekening bij de toelichting van dit bestemmingsplan) is - kort samengevat - aangegeven dat ingeval gebruik gemaakt wordt van vier hijskranen van 75 kW, er geen negatieve effecten voor de stikstofdepositie op de Natura2000-gebieden zijn te verwachten. Dit is beschreven in het rapport als

scenario's 3 en 4, waarbij bij scenario 4 ervan uit wordt gegaan dat het vrachtwagentransport volledig elektrisch wordt uitgevoerd. De hoogst totale emissie behoort blijkens het rapport bij scenario 3 en is 2,3 kg/j NH3 en 157,7 kg/j NOx. In de regels van voorliggende herziening is opgenomen dat in de bouwfase beneden deze emissie moet worden gebleven (zie daarvoor artikelen 3.4 onder b., en 4.3 onder e., van de planregels en de daarbij behorende toelichting in paragraaf 5.2 Planregels en dan onder de kop *'Regeling begrenzing stikstofemissie'*). Op die manier is geborgd dat met de mogelijkheden in dit plan de negatieve effecten op natura2000-gebieden zijn uitgesloten. Een ander gebruik is strijdig met voorliggend bestemmingsplan waartegen handhavend opgetreden kan worden.

- Alle mogelijke milieugevolgen van de activiteiten die het bestemmingsplan mogelijk maakt (met betrekking tot verkeer, luchtkwaliteit, geluid, externe veiligheid, bodem, cultuurhistorie en archeologie, natuur- en soortenbescherming) zijn onderzocht en de resultaten daarvan zijn zorgvuldig afgewogen (de resultaten van deze onderzoeken zijn in dit bestemmingsplan opgenomen).
- In het plangebied zijn geen beschermde diersoorten aanwezig.
- Gelet op de toegestane functies, reiken de effecten van het project geografisch gezien niet ver.
- Het project levert geen onomkeerbare milieuschade op.
- Op grond van toetsing aan de selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de Europese M.e.r.-richtlijn kan uitgesloten worden dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Er bestaat derhalve geen plicht of aanleiding voor het volgen van een m.e.r.(beoordelings)procedure.

Conclusie

Uit de hiervoor weergegeven vormvrije m.e.r.-beoordeling volgt dat er geen plicht bestaat of aanleiding voor het volgen van een m.e.r. procedure. Het college heeft bij besluit van 18 juli 2023 besloten dat op grond van deze m.e.r.-beoordeling het volgen van een m.e.r-procedure niet vereist is.

Voor wat betreft de in deze partiële herziening opgenomen extra algemene afwijkingsbevoegdheid om de maximale bouwhoogte van gebouwen met maximaal 3 meter te overschrijden ten behoeve van het afscherming van installaties op daken geldt dat deze wijziging past binnen de scope van de MER Buiksloterham.

3.2 Luchtkwaliteit

3.2.1 Kader

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient bij het opstellen van een bestemmingsplan uit oogpunt van de bescherming van de volksgezondheid rekening te worden gehouden met luchtkwaliteit. Vanuit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening kunnen belemmeringen bestaan om een project te realiseren op een locatie waar de luchtkwaliteit slecht is. Ook een verslechtering van de luchtkwaliteit op bestaande locaties kan bezwaarlijk zijn.

Beleid en regelgeving

Wet milieubeheer (Wet luchtkwaliteit)

Luchtkwaliteitsaspecten zijn verankerd in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2) en betreffen een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit, waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO2) en zwevende deeltjes als PM10 (fijn stof) de maatgevende stoffen waarvan de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen

niet voor. De wet voorziet onder meer het rijksprogramma het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL), het begrip "in betekenende mate" (ibm) en gebiedssaldering. De kern van de wet wordt gevormd door een programmatische aanpak om de grenswaarden zo snel als redelijkerwijs mogelijk is, te halen en door de introductie van het begrip "in betekenende mate".

Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) en Besluit NIBM

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd, kan Nederland nog niet overal voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die sinds 2010 van kracht zijn. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Projecten die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Voorts bestaat in het wettelijk stelsel voor luchtkwaliteit de mogelijkheid van projectsaldering. Saldering is de mogelijkheid om ruimtelijke plannen uit te voeren in gebieden waar te veel fijn stof en stikstofdioxide in de lucht zit. Het gaat daarbij ook om plannen die de luchtkwaliteit ter plekke iets kunnen verslechteren, maar in een groter gebied per saldo verbeteren. Projectsaldering is aan de orde wanneer de gevolgen van een project de 3% grens, voor 'niet in betekenende mate' overschrijden. Projecten die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden, aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO2 en PM10 betekent dit en maximaal toegestane verslechtering van 1,2 ìg/m³.

Besluit gevoelige bestemmingen

Gevoelige bestemmingen zoals scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van het "Besluit gevoelige bestemmingen" extra bescherming. Substantiële uitbreiding of nieuwvestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden.

Beleidskader - Amsterdam

Actieplan luchtkwaliteit

In het Actieplan Luchtkwaliteit Amsterdam zijn diverse maatregelen opgenomen om de kwaliteit van de lucht in zijn geheel te verbeteren. Omdat dit met alleen specifieke maatregelen niet lukt, bevat het plan daarnaast ook generieke maatregelen. Daardoor wordt een algemene verbetering van de luchtkwaliteit in de gehele stad bewerkstelligd. Op grond van het Actieplan Luchtkwaliteit moet in het ruimtelijke ordeningsbeleid meer rekening gehouden worden dat voorzieningen voor gevoelige groepen niet in de directe nabijheid van grote verkeersaders worden geplaatst of dat er maatregelen worden getroffen om de gevoelige groepen beter te beschermen dan nu doorgaans het geval is.

Amsterdamse Richtlijn gevoelige bestemmingen luchtkwaliteit

Op 30 mei 2024 is de Richtlijn gevoelige bestemmingen luchtkwaliteit Amsterdam 2024 van kracht geworden. Daarin wordt gesteld dat in Amsterdam, onafhankelijk van het wel of niet overschrijden van de normen, geen gevoelige bestemmingen worden gebouwd binnen 150 meter van de rand van een snelweg of in de eerstelijns bebouwing binnen 50 meter van een provinciale weg en 25 meter van een drukke stadsweg (wegen waar meer dan 10.000 voertuigen per etmaal rijden). Hetzelfde geldt voor het

uitbreiden van een bestaande gevoelige bestemming met 10% of meer van de capaciteit. De GGD adviseert in deze gevallen over de locatie en mogelijke maatregelen.

3.2.2 Resultaten toetsing plangebied

Er is voor de voorgenomen ontwikkelingen in de Buiksloterham onderzoek naar de effecten op de luchtkwaliteit uitgevoerd (Bijlage 6 Onderzoek Luchtkwaliteit). Er is getoetst aan grenswaarden voor stikstofdioxide (NO2), fijn stof (PM10) en zeer fijn stof (PM2,5). Uit het onderzoek volgt dat er wat betreft stikstofdioxide en (zeer) fijn stof op basis van artikel 5.16 lid 1 onder a van de Wet milieubeheer ten aanzien van de luchtkwaliteitseisen van de Wm geen knelpuntlocaties binnen het plangebied bestaan. Er worden in de plansituatie geen grenswaarden overschreden en de hoogst berekende waarden die uit dit absolute worst case scenario berekend worden liggen ruim onder de grenswaarden.

In geval van de 9e herziening worden geen gevoelige functies voorzieningen mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan. Aan de bepalingen uit het Besluit gevoelige bestemmingen kan worden voldaan.

Conclusie

Op grond van de voorgenoemde bevindingen vormen de luchtkwaliteitseisen uit titel 5.2 Wet milieubeheer en bijbehorende uitvoeringsbesluiten alsmede de Amsterdamse Richtlijn gevoelige bestemmingen luchtkwaliteit zijn er geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling van het plangebied van deze 9e partiële herziening.

3.3 Geluidhinder

Een van de grondslagen voor de ruimtelijke afweging is de Wet geluidhinder (Wgh). De Wet geluidhinder bevat geluidnormen en richtlijnen met betrekking tot de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van spoor-, wegverkeerslawaai en industrielawaai. Op grond van de Wet geluidhinder gelden zones rond geluidbronnen met een grote geluiduitstraling, zoals (spoor)wegen en industrieterreinen.

Naast toetsing aan de Wet geluidhinder dient tevens in het kader van goede ruimtelijke ordening beoordeeld te worden of er sprake is van een akoestisch gezien aanvaardbaar woon- dan wel verblijfsklimaat.

Bij het ontwikkelen van een nieuw ruimtelijk plan is het belangrijk rekening te houden met geluidsbronnen en de mogelijke hinder of overlast daarvan voor mensen. De beoordeling van het aspect geluid in ruimtelijke plannen vindt zijn grondslag vooral in de Wet geluidhinder (Wgh). Daarnaast vindt de beoord m eling zijn grondslag in de Wet ruimtelijke ordening (Wro), doordat een goede ruimtelijke ordening vereist dat een goed woon- en leefklimaat wordt gerealiseerd ter plaatse van bijv. gevoelige functies.

In de Wet geluidhinder (Wgh) zijn sinds het eind van de jaren '70 de wetten en regels voor het bestrijden en voorkomen van geluidhinder ten gevolge van wegverkeer, railverkeer en industrie vastgelegd. Hierin staat bijvoorbeeld wanneer de geluidbelasting moet worden getoetst. Daarnaast is vastgelegd hoeveel decibel geluid in deze situaties zijn toegestaan. Wanneer een overschrijding van de norm wordt geconstateerd bij de toetsing, moeten er maatregelen worden getroffen om de geluidbelasting terug te brengen. De akoestische berekeningen moeten voldoen aan de regels die zijn vastgelegd in Reken- en Meetvoorschriften.

Wet- en regelgeving

In de Wet geluidhinder (hierna: Wgh) is aangegeven dat een akoestisch onderzoek moet worden verricht

bij het voorbereiden van de vaststelling en/of herziening van een bestemmingsplan voor zover die geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op gronden behorende tot een zone als bedoeld in artikel 74 van de Wgh.

Wanneer een nieuw (of gewijzigd) bestemmingsplan het mogelijk maakt geluidsgevoelige bebouwing in de geluidzone van een industrieterrein of (spoor)weg te realiseren, is een akoestisch onderzoek noodzakelijk naar de geluidbelasting van een industrieterrein of spoor(weg) op geluidsgevoelige bebouwing. Geluidsgevoelige bebouwing betreft woningen, onderwijsgebouwen, ziekenhuizen en verpleeghuizen, verzorgingstehuizen, psychiatrische inrichtingen en kinderdagverblijven.

Anders dan de naam van de Wgh misschien suggereert, worden niet alle milieugerichte geluidsaspecten in de Wgh geregeld. De belangrijkste onderwerpen die in de Wgh worden geregeld zijn:

- Industrielawaai, voor zover dit betrekking heeft op gezoneerde industrieterreinen
- Wegverkeerslawaai: bouwen van woningen langs wegen (niet voor 30 km/u-wegen)
- aanleg/ wijzigen van wegen (niet voor hoofdwegen en 30 km/u-wegen)
- Spoorweglawaai: bouwen van woningen langs spoorwegen
- aanleg / wijzigen van secundaire spoorwegen (niet het hoofdspoorwegnet)

Wegverkeerslawaai

De breedte van de zone langs een weg is afhankelijk van de ligging van de weg (in stedelijk – of buitenstedelijk gebied) en van het aantal rijstroken. De breedte van een zone is maximaal 600 meter (buitenstedelijk, vijf of meer rijstroken). Binnen deze zone is de Wgh van toepassing.

De hoogte van de voorkeursgrenswaarde en de maximale hogere waarde is onder andere afhankelijk van het type geluidsgevoelige bebouwing, de ligging in binnen- of buitenstedelijk gebied en of het om nieuwbouw of bestaande bouw gaat.

Voor wegen die gelegen zijn binnen een woonerf en voor 30 km-wegen gelden geen zones. Deze vrijstelling wordt gemotiveerd door het feit dat deze wegen meestal geen geluidsbelastingen veroorzaken boven de voorkeurswaarde.

In het kader van de Herijking van het Investeringsbesluit Buiksloterham in Amsterdam is akoestisch onderzoek naar geluid vanwege wegverkeer gedaan. Hierbij is rekening gehouden met de eerdere partiële herzieningen.

De Wgh biedt de mogelijkheid om af te wijken van de voorkeursgrenswaarden tot een maximale waarde. Indien de voorkeursgrenswaarde wordt overschreden kan nieuwbouw van geluidsgevoelige functies worden gerealiseerd indien een hogere waarde kan worden verleend. Voorwaarde voor een hogere waarde is in ieder geval dat het toepassen van maatregelen gericht op het terugbrengen van de geluidbelasting onvoldoende doeltreffend zijn, of overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard een rol spelen.

Wanneer de maximale toelaatbare waarde voor geluidbelasting wordt overschreden, biedt de Wgh de mogelijkheid woningen te realiseren met een dove gevel (een gevel zonder te openen/met slechts incidenteel te openen delen) of vliesgevel. De geluidwaarde binnen de woningen (binnenwaarde) dient in alle gevallen te voldoen aan de in het Bouwbesluit neergelegde norm van 33 dB.

In het Amsterdamse geluidbeleid (maart, 2019) is bepaald dat de woningen waarvoor een hogere waarde wordt vastgesteld in principe dienen te beschikken over een stille zijde (geluidsluwe zijde).

Van dit principe kan slechts worden afgeweken op grond van zwaarwegende argumenten. Woningen

met een dove gevel of een geluidwerende gevel dienen altijd over een stille gevel of stil geveldeel te beschikken, behoudens zeer uitzonderlijke gevallen zoals tijdelijke situaties.

Bedrijfslawaai

Voor de geluidemissie van inrichtingen (w.o. de bedrijven in het plangebied) gelden conform de Wabo / Wet milieubeheer geluidnormen. Indien ter plaatse van de nieuwbouw niet aan deze geluidnormen wordt voldaan, worden de bedrijven belemmerd in hun bestaande rechten. De voor de bedrijven geldende geluidnormen zijn gebaseerd op een etmaalwaarde van 50 dB(A). Deze norm van 50 dB(A) geldt conform de Wet milieubeheer (Activiteitenbesluit) niet voor alle activiteiten van een bedrijf. Uitgezonderd van toetsing zijn stemgeluid, piekgeluiden bij laad- en losactiviteiten in de dagperiode, piekgeluiden van het uitrukken voor brandbestrijding en het aan en afrijden op de openbare weg.

Goede ruimtelijke ordening voorkomt hinder en gevaar. Dit kan door voldoende afstand te houden tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen). In de handreiking 'Bedrijven en milieuzonering' van de VNG zijn de richtafstanden opgenomen die voor het bepalen van de afstand van de omliggende bedrijven tot de geplande woningen worden gehanteerd.

Spoorweglawaai

Vanwege het ontbreken van spoorwegen (en de daarbij horende geluidzones) in en rond het plangebied wordt dit aspect buiten beschouwing gelaten

Scheepvaartlawaai

De geluidemissie van scheepvaart in en rond het IJ is onderzocht voor Buiksloterham. Voor scheepvaartlawaai bestaan in Nederland geen wettelijke normen en is er geen wettelijke berekeningsmethode voor de geluidbelasting door de varende schepen. Over het algemeen ervaren mensen scheepvaartlawaai als minder hinderlijk dan industrie- of wegverkeerslawaai, maar hinderlijker dan bijvoorbeeld spoorweglawaai.

Industrielawaai Wet geluidhinder

In tegenstelling tot wegverkeerslawaai en spoorweglawaai is de grootte van de zone niet vastgelegd in de Wgh of een daaraan gekoppeld besluit. De grootte van de zone is afhankelijk van de benodigde of gewenste geluidsruimte van het gezoneerde industrieterrein. In het bestemmingsplan moet de zone (die niet kleiner mag zijn dan de 50 dB(A)-contour) worden vastgelegd. Binnen de zone rond industrieterreinen kunnen echter wel geluidsgevoelige bestemmingen liggen waarvoor hogere maximale grenswaarden kunnen worden vastgesteld.

Het plangebied ligt binnen de geluidszone van het industrieterrein Johan van Hasseltkanaal West. Op de verbeelding van de herziening is de aanduiding ‘geluid – industrie’ overgenomen. De geluidbelasting bij nieuwe woningen binnen de zone mag niet hoger zijn dan 55 dB(A) etmaalwaarde. Daarbij moeten voor woningen met een geluidbelasting boven 50 dB(A) hogere waarden worden vastgesteld. In voorliggende herziening worden geen woningen mogelijk gemaakt.

Resultaten toetsing

Voorliggende herziening heeft tot doel de bestemmingen Water-1 en water-3 aan te passen om daar land te maken. Het land wordt op termijn ingericht als park en krijgt grotendeels een groen bestemming. Binnen de regels van het plan worden geen geluidgevoeilige objecten mogelijk gemaakt.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de uitvoering van het bestemmingsplan. Realisatie van het nieuwe land en het park is mogelijk.

3.4 Externe veiligheid

3.4.1 Kader

Bij externe veiligheid gaat het om het binnen aanvaardbare grenzen houden van risico's voor de omgeving voor het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichtingen); het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen), het gebruik van luchthavens en het gebruik van windmolens. Bij externe veiligheid risico's wordt onderscheid gemaakt tussen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven.

Groepsrisico

Het groepsrisico drukt de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal een bepaalde omvang overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Deze begrippen vullen elkaar aan; met het PR wordt de aan te houden afstand geëvalueerd tussen de risicovolle activiteit en kwetsbare functies, terwijl met het GR wordt beoordeeld of er een groot aantal slachtoffers kan vallen als gevolg van een ongeval. Voor het PR worden risiconormen gesteld in de vorm van grens- en richtwaarden waaraan getoetst moet worden bij vaststelling van bestemmingsplannen. Voor het GR geldt geen norm; het bevoegd gezag moet afwegen of de gevolgen van een ongeval al dan niet aanvaardbaar zijn. Er is wel een oriëntatiewaarde vastgesteld die in het algemeen als acceptabel niveau geldt. Het bevoegd gezag dient het groepsrisico te verantwoorden, waarbij in ieder geval de mogelijkheden voor hulpverlening en rampbestrijding betrokken worden. De Veiligheidsregio dient in gelegenheid te worden gesteld om over deze aspecten advies uit te brengen.

(Beperkt) kwetsbare objecten

Er moet getoetst worden wanneer bij een ontwikkeling (beperkt) kwetsbare objecten worden toegestaan in de buurt van een risicobron. (Beperkt) kwetsbare objecten zijn o.a. woningen, scholen, ziekenhuizen, hotels restaurants.

3.4.2 Regelgeving en beleid

Het doel van het de regelgeving en beleid is: het beheersen, maar ook minimaliseren van de risico's voor de omgeving vanwege activiteiten met gevaarlijke stoffen en risico's rond luchthavens en het voorkomen van nieuwe knelpuntsituaties. De mogelijkheden voor het beperken van risico's bestaat uit twee soorten beleid: brongericht of omgevingsgericht. Brongericht beleid is gericht op maatregelen bij de bron en het verminderen van de kans van optreden en het effect van een incident. Omgevingsgericht beleid is gericht op terughoudendheid van het bouwen van kwetsbare bestemmingen in de omgeving van risicovolle activiteiten en transportassen van gevaarlijke stoffen. Om effectief omgevingsbeleid te kunnen voeren is het noodzakelijk inzicht te krijgen in de locaties waar risicovolle objecten zijn en risicovolle activiteiten plaatsvinden. Daartoe heeft de provincie een risicokaart opgesteld. De risicokaart geeft inzicht in de risico's in woon- en werkomgevingen. Op de kaart staan meerdere typen rampen, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. Deze gegevens zijn afkomstig van gemeenten, waterschappen, provincie en de Rijksoverheid.

Risicovolle inrichtingen

Voor risicovolle inrichtingen is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) van toepassing. Voorbeelden van deze risicovolle bedrijven zijn LPG-tankstations, ammoniakkoelinstallaties en chemische fabrieken. Het Bevi is opgesteld om de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle bedrijven te beperken. De normstelling van het Bevi richt zich zowel op vergunningverlening als ruimtelijke ordening. In nieuwe situaties geldt voor het PR een grenswaarde van 10^{-6} voor kwetsbare objecten en een richtwaarde van 10^{-6} voor beperkt kwetsbare objecten. Dit betekent dat binnen de PR 10^{-6} contour van een Bevi-inrichting geen nieuwe kwetsbare objecten mogen worden opgericht. Indien binnen de contour beperkt kwetsbare objecten worden opgericht moet het bevoegd gezag motiveren waarom dat wenselijk en aanvaardbaar is. Indien het bestemmingsplan de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar of een beperkt kwetsbaar object in het invloedsgebied toelaat, dient tevens het groepsrisico te worden verantwoord.

Vervoer gevaarlijke stoffen over de weg, per spoorweg en binnenwateren

De Wet vervoer gevaarlijke stoffen regelt de wijze van vervoer van gevaarlijke stoffen over weg, per spoor en over de binnenwateren; hierin is onder andere vastgelegd welke stoffen behoren tot de categorie 'gevaarlijke stoffen' en dat het transport binnen de bebouwde kom zoveel mogelijk dient te worden vermeden. Om bij ruimtelijke ontwikkelingen het vervoer van gevaarlijke stoffen te laten voldoen aan de externe veiligheidsnormen moet het bevoegd gezag rekening houden met het PR en het GR.

Per 1 april 2015 is de wet aangevuld met de regelgeving over het Basisnet. De wetgeving over het Basisnet wordt ook wel "Wet Basisnet" genoemd en omvat een heel stelsel van wetten en regels die hun oorsprong hebben liggen in verschillende gebieden. De voornaamste die in dit verband van belang zijn, betreffende volgende:

- *Wet vervoer gevaarlijke stoffen (Wvgs)*
  Hierboven al genoemd: voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is de Wet Vervoer Gevaarlijke Stoffen de belangrijkste wet.
- *Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt)*
  Voor ruimtelijke ordening in relatie tot de transportroutes geldt het Besluit externe veiligheid . Dit besluit is gebaseerd op de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de Wet milieubeheer.
- *Regeling Basisnet*
  In de Regeling Basisnet staat waar risicoplafonds liggen langs transportroutes en welke regels er gelden voor ruimtelijke ontwikkeling.
- *Bouwbesluit*

Het aangepaste Bouwbesluit bevat regels rondom bouwen binnen Plasbrandaandachtsgebieden.

Met de inwerkingtreding van het Basisnet is de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen *(cRNVGS)* komen te vervallen.

Het Basisnet heeft als doel een evenwicht voor de lange termijn te creëren tussen de belangen van het vervoer van gevaarlijke stoffen, de bebouwde omgeving en de veiligheid van mensen die wonen of verblijven dicht in de buurt van de infrastructuur waar dit vervoer plaatsvindt. Het Basisnet stelt verder regels aan het vaststellen en beheersen van de risico's voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (vervoerskant). Het Basisnet beoogt aan de gemeenten duidelijkheid te bieden over de maximale risico's die het transport van gevaarlijke stoffen mag veroorzaken. Die maximaal toelaatbare risico's worden met de bijbehorende risicozones voor alle relevante spoor-, weg- en vaarwegtrajecten in tabellen vastgelegd. Om bij ruimtelijke ontwikkelingen het vervoer van gevaarlijke stoffen te laten voldoen aan de externe veiligheidsnormen moet het bevoegd gezag rekening houden met het PR en het GR.

Plasbrandaandachtsgebied (PAG)

Een plasbrandaandachtsgebied is het gebied waar bij het realiseren van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten rekening dient te worden gehouden met de mogelijke gevolgen van een ongeval met brandbare vloeistoffen.

Buisleidingen

Voor buisleidingen waardoor gevaarlijke stoffen worden vervoerd, is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van toepassing. Op grond van het Bevb geldt voor de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar object dichtbij dergelijke buisleiding, een grenswaarde van 10^{-6} per jaar voor het plaatsgebonden risico. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt deze waarde als richtwaarde.

Indien het bestemmingsplan de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar of een beperkt kwetsbaar object in het invloedsgebied toelaat, dient tevens het groepsrisico te worden verantwoord.

In onderstaande gevallen kan men volstaan met een zogenaamde lichte verantwoording, waarbij maatregelen ter beperking van het GR niet hoeven te worden onderzocht:

- het bestemmingsplan ligt buiten het 100%- letaliteitsgebied of
- bij toxische stoffen waarbij het plaatsgebonden risico kleiner dan 10^{-8} per jaar is of
- het groepsrisico is niet hoger dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde of
- de toename van het groepsrisico bij verwezenlijking van het bestemmingsplan is niet hoger dan 10%.

Op grond van het Bevb is het tevens verplicht om in bestemmingsplannen de ligging van buisleidingen weer te geven. Hierbij wordt ook een belemmeringsstrook meegenomen, waarbinnen geen bouwwerken mogen worden opgericht. Verder dienen bestemmingsplannen een vergunningstelsel in te stellen voor het uitwerken van werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden binnen de belemmeringsstrook die de integriteit en werking van de buisleiding kunnen verhinderen.

ADN, Richtlijn Vaarwegen en BPR

Ingevolge het ADN en het Binnenvaart Politiereglement (BPR) moeten schepen met gevaarlijke stoffen, de zogenaamde kegelschepen, aparte opstel-, tevens wachtplaatsen krijgen. Een onderzoek van het maatgevende verkeersaanbod dient om de noodzaak van dergelijke plaatsen aan te tonen. Bij lage intensiteiten van kegelschepen kan met verkeersmanagement het ligplaats nemen op de wachtplaatsen voorkomen of beperkt worden, waardoor niet altijd een aparte ligplaats voor kegelschepen nodig is. De

situering ervan is in het verlengde van de opstel- en wachtruimte of, als dit niet mogelijk is, aan de andere oever. Hierbij gelden minimale afstanden ten opzichte van andere schepen en bebouwing.

In de Richtlijnen Vaarwegen 2017 staat in paragraaf 6.2.5 beschreven welke criteria van toepassing zijn bij het aanwijzen van kegelligplaatsen. De aard van de lading bepaalt het aantal te voeren blauwe kegels. De aan te houden minimumafstanden zijn beschreven in het ADN en overgenomen in het BPR.

Uitvoeringsbeleid Externe veiligheid Amsterdam

Het Uitvoeringsbeleid Externe veiligheid Amsterdam (vastgesteld op 8 juni 2012 door burgemeester en wethouders) gaat nader in op de manier waarop Amsterdam omgaat met externe veiligheid in de besluitvorming. Het doel van Amsterdam is om risico s zoveel mogelijk te beperken. Dit kan via bronmaatregelen en ruimtelijke maatregelen.
Bronmaatregelen zijn de meest effectieve maatregelen die kunnen worden genomen om het risico te beperken. De afgelopen jaren is er veel aandacht gegaan naar de reductie van risico's aan de bronkant. Hier was namelijk de meeste veiligheidswinst te behalen. Amsterdam continueert via dit uitvoeringsbeleid het bronbeleid door in te zetten op clustering van risicobedrijven in het havengebied.

Dit betekent dat in nieuwe ruimtelijke besluiten buiten het westelijk havengebied geen ruimte wordt gegeven aan nieuwe risicobedrijven. Ook wordt gekeken of er alternatieven zijn voor transport van gevaarlijke stoffen door dicht bevolkt gebied gaat. Hierbij kan gedacht worden aan vervoer per water in plaats van vervoer per spoor door de stad.
Het uitvoeringsbeleid hanteert de lijn dat nieuwe overschrijdingen van de oriëntatiewaarde van het groepsrisico slechts met expliciete toestemming van burgemeester en wethouders worden toegestaan. Reeds bekende overschrijdingen langs de A10 Zuid en West worden vooralsnog verantwoord geacht omdat er met het Rijk maatregelen zijn overeengekomen ter reductie van de risico´s.

Om de risico's voor kwetsbare, minder zelfredzame groepen (kinderen, ouderen, zieken) te verminderen is het niet wenselijk dat deze groepen te dichtbij risicobronnen verblijven. Deze groepen zijn minder zelfredzaam in geval van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Concreet betekent dit dat in nieuwe ruimtelijke plannen een strook langs transportassen met structureel vervoer van gevaarlijke stoffen (rijkswegen 80 meter, enkele spoortrajecten 100 meter, hogedruk aardgasleidingen circa 25 tot 175 meter) en rond risicobedrijven wordt vrijgehouden van nieuwe kwetsbare, minder zelfredzame groepen. Afwijking is mogelijk mits door het bevoegd gezag expliciet is toegestaan.

3.4.3 Plangebied

De volgende risicovolle activiteiten bevinden zich op en nabij het plangebied (zie figuur hieronder):
Transport van gevaarlijke stoffen over weg, spoor, water;

In de rapportage Herijking investeringsbesluit Buiksloterham, Onderzoek externe veiligheid van 20 juli 2020, zie bijlage 7 Onderzoek Externe Veiligheid is onderzoek gedaan naar de risicovolle activiteiten en verschillende bronnen externe veiligheid.

In paragraaf 1.2.2. van dit onderzoek wordt het transport gevaarlijke stoffen over het IJ beoordeeld. Hierbij wordt verwezen naar het Advies Externe Veiligheid IJ-oevers Amsterdam, Brandweer Amsterdam-Amstelland, september 2011, (opgenomen als bijlage 8 Advies Externe Veiligheid brandweer bij deze toelichting) en de Risicoberekeing vaarweg het IJ, van AVIS rapport 122209 van 1 mei 2013 (opgenomen als bijlage 9 Risicoberekening Vaarweg het IJ bij deze toelichting). De passage concludeert dat op basis van de berekening blijkt dat er geen plaatsgebonden risicocontour van 1 bij 10-6/jaar buiten de vaarweg aanwezig is. Hiermee wordt voldaan aan de huidige normen van het plaatsgebonden risico en zijn uit oogpunt van het plaatsgebonden risico geen ruimtelijke beperkingen

langs de vaarweg. Ten opzichte van 2013 zijn de transporten over het IJ niet gewijzigd.

Uit de berekeningen blijkt tevens dat voor het transport over het IJ geen berekenbaar groepsrisico aanwezig is. Ook met een uitgebreider programma voor de invulling van het plangebied is dit het geval. Formeel hoeft er voor dit transport geen verantwoording van het groepsrisico afgelegd te worden als bedoeld in Besluit externe veiligheid transportroutes. De brandweer heeft echter wel een generieke verantwoording opgesteld waarin voldoende rekening is gehouden met de (her)ontwikkelingen en de groei van de IJ-oevers, maar ook met de gevolgen van externe veiligheidsrisico's op het IJ. Met alle ontwikkelingen die aan de IJ-oevers in de planning staan, is er behoefte aan inzicht in de (on)mogelijkheden van de hulpdiensten. In de betreffende rapportage doet de brandweer aanbevelingen voor het treffen van maatregelen ter beperking van de effecten en ter bevordering van de zelfredzaamheid.

Conclusie

Op basis van de berekening blijkt dat er geen plaatsgebonden risicocontour van 1 bij 10-6/jaar buiten de vaarweg aanwezig is. Hiermee wordt voldaan aan de huidige normen van het plaatsgebonden risico en zijn uit oogpunt van het plaatsgebonden risico geen ruimtelijke beperkingen langs de vaarweg.

3.5 Niet gesprongen explosieven (NGE's)

3.5.1 Kader

Voordat een locatie bouwrijp gemaakt kan worden, is het noodzakelijk om voldoende inzicht te hebben in de bodemkwaliteit en ondergrondse obstakels. De bodemopbouw van Amsterdam is bepaald door een combinatie van natuurlijke processen en menselijke ingrepen. Ophogingen, dempingen, calamiteiten, industriële activiteiten, lozingen en slordige bedrijfsvoeringen hebben her en der verontreinigingen veroorzaakt. Funderingsrestanten en verlaten leidingen vormen onzichtbare ondergrondse obstakels. Militaire activiteiten hebben vaak een explosieve erfenis nagelaten. Op basis van historisch archief wordt beoordeeld wat zich in de bodem bevindt.

3.5.2 Quickscan

In het plangebied, met name in het noord-westelijke gedeelte van het plangebied, kan niet worden uitgesloten dat er explosieven te vinden zijn. Hiervoor is een vooronderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek is als bijlage 10 bijgevoegd bij deze toelichting.

3.5.3 Resultaten

Op enige afstand van het plangebied zijn vliegtuigbommen gevallen.

3.5.4 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat een deel van het plangebied verdacht is. Tijdens de realisatie van het landmaken moet overeenkomstig de aanbevelingen uit het vooronderzoek (bijlage 10 Vooronderzoek explosieven na-conflictperiode) worden gevolgd. Het aspect niet gesprongen explosieven vormt daarmee geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkelingen.

3.6 Bodemkwaliteit

3.6.1 Kader

Het doel van de Wet Bodembescherming is het behoud en de verbetering van de milieuhygiënische bodemkwaliteit. In geval van graafwerkzaamheden is een bodemonderzoek aan de orde om te bepalen of eventuele vervuilde grond gesaneerd dient te worden. Ook als er sprake is van een functieverandering, dient in een aantal gevallen aangetoond te worden dat de bodem geschikt is voor de nieuwe functie. Voor het bestemmingsplan heeft dit voornamelijk betekenis voor zover nieuwe ontwikkelingen worden toegestaan. Daarnaast geldt dat de bodemkwaliteit invloed kan hebben op de financiële haalbaarheid als blijkt dat de bodem gesaneerd moet worden.

3.6.2 Plangebied

Het plangebied betreft momenteel water. Het waterkwaliteit- en kwantiteitsbeheer ligt momenteel bij het Rijk. In 2020 (Stantec, 16 maart 2020) en 2021 (BK 17 februari 2021) is de waterbodem milieukundig onderzocht. Uit dit onderzoek is gebleken dat de waterbodem ten noord-westen van de pontaanlanding heterogeen sterk verontreinigd is met zware metalen en de waterbodem ten zuid-oosten van de pontaanlanding heterogeen licht tot sterk verontreinigd is met zware metalen. De waterbodemdiepte bedraagt ca. 4 meter. Het nieuwe land zal worden aangelegd met toepasbare grond met op land een afdeklaag van minimaal 1 meter dik, die voldoen aan de kwaliteitseisen voor een leeflaag, waardoor de bodem geschikt is voor de nieuwe functie.

Bij de uitvoering van het landmaken zullen de op dat moment geldende wet- en regelgeving in acht worden genomen en de daarvoor benodigde toestemmingen, meldingen etc. tijdig bij het betreffende bevoegd gezag worden aangevraagd/ingediend.

Hoofdstuk 4 Omgevingsaspecten

4.1 Mobiliteit

Algemeen

Buiksloterham wordt ontsloten vanaf de Klaprozenweg door de Ridderspoorweg, de Papaverweg en de Distelweg. Een vierde gebiedsontsluitingsweg, de Westelijke Ontsluitingsweg, is nog in voorbereiding. In het bestemmingsplan 'Buiksloterham' (2009) is deze weg juridisch planologisch mogelijk gemaakt. In het bestemmingsplan Buiksloterham 5e en 6e herziening is het tracé van deze westelijke ontsluitingsweg iets verplaatst met circa 30 meter in oostelijke richting.

In Buiksloterham komt een aantal andere wegen voor, waaronder de Grasweg en de Asterweg, die aansluiten op de Distelweg en de Papaverweg.

De pontaanlanding van de Distelveer valt binnen het plangebied van voorliggende herziening en grenst aan het einde van de Distelweg hoek Grasweg. Op termijn wordt hier ook aangesloten op de nog aan te leggen Westelijke Ontsluitingsweg.

Aangezien voorliggende herziening geen significante nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt ten opzichte van wat reeds op grond van het bestemmingsplan 'Buiksloterham' (2009) is toegestaan, ontstaan geen extra verkeersbewegingen en is geen nieuw verkeersonderzoek noodzakelijk.

Deze herziening is getoetst aan het verkeersonderzoek Verkeersonderzoek Buiksloterham 2020 dat in het kader van de HIB is uitgevoerd om een beeld te krijgen van de actuele situatie én om aan te kunnen tonen dat voorliggende herziening geen extra bijdrage levert ten opzichte van het programma zoals vastgesteld in het bestemmingsplan 'Buiksloterham' (2009).

Resultaten toetsing

Het programma waar voorliggende herziening in voorziet, is reeds mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan 'Buiksloterham' (2009). Omdat het bij de voorliggende 9e herziening niet om een significante programmawijziging gaat, wordt er gerekend met het planjaar 2030 waarbij wordt uitgegaan van een totale ontwikkeling van Buiksloterham.

De onderzoeksresultaten laten zien dat het bouwprogramma Buiksloterham in 2030 in totaal circa 15.000 motorvoertuigen per etmaal (mvt/etm) genereert. De rapportage (Verkeersonderzoek Investeringsnota Buiksloterham 2020, V&OR, d.d. 1 september 2020) is als bijlage 5 bij deze toelichting gevoegd.

De planvariant van deze partiële herziening laat geen extra toename zien van het aantal verkeersbewegingen dat op grond van de autonome ontwikkeling mag worden verwacht.

Conclusie

De aspecten verkeer en parkeren vormen geen belemmering voor vaststelling en uitvoering van voorliggende partiële herziening.

4.2 Water

Op grond van artikel 3.1.6 lid b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) moet in de toelichting bij het bestemmingsplan een beschrijving worden opgenomen over de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Dit is de zogenaamde waterparagraaf.

Deze waterparagraaf moet inzicht geven in de wijze waarop het waterbeleid is vertaald naar de verbeelding en de regels van het bestemmingsplan. Daarbij wordt een beschrijving gegeven van de wijze waarop bij het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding. Daarbij wordt aandacht besteed aan de volgende onderdelen:

1. ruimtelijk relevant waterbeleid;
2. de taken van de waterbeherende instantie;
3. het overleg met de waterbeherende instantie;
4. het huidige watersysteem;
5. het toekomstige watersysteem.

De waterparagraaf geeft ook een weergave van de watertoets. Het doel van de watertoets is te waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets heeft betrekking op alle waterhuishoudkundige aspecten, zoals veiligheid, wateroverlast, riolering, watervoorziening, volksgezondheid, bodemdaling, grondwaterkwaliteit, verdroging en natte natuur.

4.2.1 Kader

Beleid en regelgeving

Europese Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) is een Europese richtlijn gericht op de verbetering van de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater. De KRW maakt het mogelijk om verontreiniging van oppervlaktewater en grondwater internationaal en stroomgebiedsgericht aan te pakken. De uit de KRW voortkomende milieudoelstellingen en maatregelen zijn verwerkt in de waterbeheerplannen van de waterschappen. Per 22 maart 2022 gelden geactualiseerde stroomgebiedbeheerplannen (sgbp's). De sgbp's zijn een wettelijke bijlage bij het Nationaal Waterprogramma 2022-2027.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. De Waterwet stelt integraal waterbeheer op basis van de 'watersysteembenadering' centraal. Hierbij moet worden gedacht aan de relaties tussen waterkwaliteit, -kwantiteit, oppervlakte- en grondwater, maar ook aan de samenhang tussen water, grondgebruik en watergebruikers. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Op grond van de Waterwet kan een watervergunning worden aangevraagd.

Rijksbeleid

Nationaal Waterprogramma 2022-2027

Nederland is een waterland. De opgaven op het terrein van water zijn omvangrijk en worden in de toekomst alleen maar groter. Om ons land ook voor de komende generaties veilig, aantrekkelijk en leefbaar te houden, is in maart 2022 het Nationaal Water Programma 2022-2027 (NWP) ontwikkeld. Dit

NWP beschrijf de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid en het beheer van de rijkswateren en rijksvaarwegen. Voor het waterbeleid is het NWP een uitwerking van de Nationale Omgevingsvisie. Belangrijke onderdelen van het NWP zijn de stroomgebiedbeheerplannen, het overstromingsrisicobeheerplan en het Programma Noordzee, die als wettelijke bijlagen zijn opgenomen.

De wateropgaven waar Nederland op dit moment voor staat, de uitdagingen richting de toekomst en de noodzaak van een integrale aanpak vormen de basis voor 3 hoofdambities van dit NWP:

- Een veilige en klimaatbestendige delta.
- Een concurrerende, duurzame en circulaire delta.
- Een schone en gezonde delta met hoogwaardige natuur.

De wateropgaven staan niet op zichzelf; een integrale aanpak met andere opgaven in de fysieke leefomgeving, zoals de energietransitie, de woningbouw, herstel natuur en de landbouwtransitie is noodzakelijk. Het bodem- en watersysteem stelt randvoorwaarden aan ruimtelijke ontwikkelingen. Om deze randvoorwaarden ook juridisch te laten doorwerken zijn inhoudelijke kaders nodig voor de inrichting en gebruik van wateren alsook voor ruimtelijke inrichting, landgebruik en de wijze van bouwen. In Nederland komen veel opgaven voor de leefomgeving bij elkaar op een klein oppervlak. Niet alles kan, soms moeten keuzes worden gemaakt. Daarvoor zijn in het NWP een aantal afwegingsprincipes voor het waterbeleid en -beheer opgenomen.

Regionaal Waterprogramma Noord-Holland 2022-2027

Met dit programma wordt invulling gegeven aan het provinciale waterbeleid in Omgevingsvisie NH 2050 voor zover het uitvoering van Europese richtlijnen over water betreft. Een goede waterkwaliteit, duurzaam voorraadbeheer en bescherming tegen overstroming zijn de centrale elementen van het programma. Voor de deelprogramma's oppervlaktewater, grondwater en overstromingsrisico's is uitgewerkt welke doelen de provincie wil bereiken en hoe hieraan een bijdrage wordt geleverd met een breed pakket aan maatregelen. Daarbij wordt extra aandacht besteed aan natuurgebieden, drinkwaterwinningen en zwemwateren, die volgens Europese richtlijnen worden beschermd vanwege de specifieke eisen die hier gelden.

Waterbeheerprogramma Waterschap Amstel Gooi- en Vechtstreek 2022-2027

Elke zes jaar leggen waterschappen vast welke aanpak en welke maatregelen nodig zijn om de watertaken goed te kunnen uitvoeren. Dit gebeurt in het Waterbeheerprogramma (WBP), dat een instrument is onder de nieuwe Omgevingswet. Het WBP stelt vast dat er een grote urgentie is om voortvarend in te zetten op concrete maatregelen voor een toekomstbestendig watersysteem. Waterschappen staan de komende jaren voor een grote uitdaging. Er wordt steeds meer gebruik gemaakt van de schaarse ruimte met gevolgen voor water in kwalitatieve en kwantitatieve zin. De samenhang met de opgaves op het gebied van ruimtelijke ordening neemt daarnaast verder toe. Het waterschap AGV heeft te maken met een aantal maatschappelijke ontwikkelingen met een grote impact op het watersysteem. Denk aan: klimaatverandering, bodemdaling, afname van biodiversiteit, achteruitgang van ecologische kwaliteit van wateren, stikstofproblematiek, bevolkingsgroei en woningbouwopgave, energietransitie, toenemende vraag naar grondstoffen, technologische ontwikkelingen en digitalisering. Deze ontwikkelingen betekenen een grote maatschappelijke opgave voor AGV en haar samenwerkingspartners in de komende jaren.

Keur AGV (2019)

De taak van het waterschap is om te zorgen voor een veilig en gezond watersysteem. Volgens de Waterwet gaat het daarbij om drie hoofddoelstellingen:

- voorkomen van overstroming, wateroverlast en waterschaarste;

- beschermen en verbeteren van de waterkwaliteit en ecologische kwaliteit van watersystemen;
- vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Om deze doelen te kunnen realiseren beschikken de waterschappen over een eigen verordening: de Keur. De Keur kent 'verboden' en 'geboden' voor de manier van inrichten, gebruik en onderhoud van waterkeringen, oevers en wateren. De Keur is een belangrijk instrument voor het hoogheemraadschap om activiteiten in en rond het watersysteem in goede banen te leiden en risico's voor het watersysteem te voorkomen. Dit maakt het mogelijk om het watersysteem en de keringen voor méér te gebruiken dan alleen voor bescherming tegen wateroverlast en het creëren van een ecologisch gezond watersysteem.

Omgevingsprogramma Riolering (OPR) 2022-2027

Op 15 februari 2022 is het OPR vastgesteld en sinds 25 maart 2022 in werking. Het OPR is een concretisering van de Omgevingsvisie op het gebied van de gemeentelijke taken voor stedelijk afvalwater, hemelwater en grondwater en heeft als doel om de stad beter te laten omgaan met extreme neerslag. Tot 2021 was de norm om ten minste buien van 60 mm regenwater in een uur zonder schade te kunnen verwerken. Omdat buien steeds extremer worden, is de norm nu verhoogd naar 70 mm in een uur. Voor vitale infrastructuur, zoals het elektriciteitsnetwerk en belangrijke toegangswegen bijvoorbeeld tot een ziekenhuis, wordt een hogere norm voor buien van 90 mm in een uur gehanteerd. Om dit te bereiken moet de openbare ruimte zo worden ingericht dat deze bestand is tegen extreme buien, zowel boven als onder de grond. Hierbij valt te denken aan het aanleggen van verlaagd groen waar water naartoe kan stromen (wadis). Naast het verwerken van regenwater, moet bij nieuwbouwprojecten de afstand tussen de straat en het grondwater minimaal 90 cm zijn. Zo ontstaat er ruimte in de ondergrond om water tijdelijk vast te houden, wat een buffer kan vormen in drogere periodes en goed is voor groen. Het OPR geldt voor alle projecten, dus ook de projecten die voor 25 maart 2022 zijn gestart en nu nog lopen. Elk project dat werkt aan de openbare ruimte moet voldoen aan de 70mm norm, en de 90mm voor vitale infrastructuur. Daarom is het belangrijk dat bij elk project bij de start goed gekeken wordt wat de opgave is en of extra waterbergende capaciteit nodig is in het gebied.

Watervisie Amsterdam 2040

Op 14 september 2016 heeft de gemeenteraad van Amsterdam de Watervisie Amsterdam 2040 vastgesteld. De visie geeft een ruimtelijk-economisch perspectief op het gebruik van water en oevers in Amsterdam op de lange termijn (2040) met een aantal speerpunten voor de korte termijn (2018). De Watervisie Amsterdam 2040 is een structuurvisie-uitwerking. Dat betekent dat de Watervisie na vaststelling door de gemeenteraad als een onderdeel van de Structuurvisie Amsterdam 2040 (een strategisch beleidsdocument voor de ruimtelijke ontwikkeling van de stad) wordt beschouwd. De visie is daarmee zowel een beleidsvisie als een planologisch-juridisch toetsinstrument. Ze wordt als planologisch-juridisch toetsingsdocument ingezet bij ruimtelijke plannen en initiatieven om watergerelateerde ontwikkelingen in balans met elkaar en integraal te laten plaatsvinden.

Met de Watervisie wil de gemeente bewoners, ondernemers, bedrijven, verenigingen en bezoekers tevens stimuleren en inspireren om -in lijn met de Watervisie- nieuwe initiatieven te ontplooien en te realiseren.

Programma Rainproof

Waternet heeft het initiatief genomen het programma Amsterdam Rainproof op te zetten, als start van een maatschappelijke beweging om de stad en de stedelingen regenbestendiger te maken. Grondslag voor het initiatief is de gemeentelijke zorgplicht voor doelmatig en doeltreffend afvoeren van hemelwater welke Waternet namens de gemeente Amsterdam uitvoert. In Amsterdam Rainproof wordt dit ingevuld door het faciliteren van de beweging, die na de looptijd van het programma op eigen kracht verder gaat. Amsterdam Rainproof wil met doelgroepen als huishoudens, bedrijven, instellingen en overheid een

platform bouwen om alle Amsterdammers te verleiden tot regenbestendig handelen. Amsterdam Rainproof staat daarmee niet alleen voor het fysiek veranderen van de stad, maar juist ook voor een mentale verandering in het denken en doen (of juist laten) van haar inwoners, haar ondernemers en haar instellingen. Je bent regenbestendig als je bewust bent van de gevolgen, bewust bent van de mogelijkheden en kansen om nuttig met regenwater om te gaan en er naar handelt of juist niet. In het laatste geval accepteer je dan de gevolgen.

Het programma richt zich primair op de opgave van (zeer) hevige regenbuien. Raakvlakken met andere water- en milieuthema's als klimaatadaptatie, grondwateroverlast en ?onderlast, waterkwaliteit, waterbestendig maken van de stad, hittebestendigheid en duurzame energie worden alleen benut als er een zinvolle relatie is tussen de processen (bijvoorbeeld communicatie uitingen en of gezamenlijke bijeenkomsten) en doelstellingen en de oplossingen van de andere thema's.

Amsterdam Rainproof richt zich in eerste instantie tot het stedelijk grondgebied van de gemeente Amsterdam. Het past in de 800 jaar lange traditie waarin Amsterdam als verantwoordelijke hoofdstad van Nederland Waterland functioneert: ondernemend en pro-actief. Voor het behoud van deze vooraanstaande positie is een succesvol Amsterdam Rainproof van groot belang. De aanpak van Rainproof is kopieerbaar naar andere steden in Nederland en daarbuiten.

Hemelwaterverordening

Op 26 april 2021 is de Hemelwaterverordening Amsterdam vastgesteld. Deze verordening regelt een verplichting voor nieuwe gebouwen en voor bestaande gebouwen die ingrijpend worden gerenoveerd, waaraan één of meer bouwlagen worden toegevoegd, of waarvan het bebouwde oppervlak wordt uitgebreid, om per m² minimaal 60 liter hemelwater te bergen en dit hemelwater over de opvolgende 60 uur af te voeren. Doel van deze verordening is om bij grote regenbuien, die steeds vaker voorkomen, waterschade in de stad zoveel mogelijk te voorkomen en daarmee een bijdrage te leveren aan een klimaatbestendige stad.

Grondwaterneutrale kelders

Op meerdere plekken in Amsterdam leidt het aanleggen van kelders tot problemen met het grondwaterpeil. Amsterdam heeft daarom regels opgesteld voor het aanleggen van een kelder. Deze regels zijn vastgelegd in het paraplubestemmingsplan Grondwaterneutrale kelders (vastgesteld oktober 2021).

Voor kleine kelders (<300 m2) is het nodig dat er een vaste kD-waarde wordt teruggebracht in het gebied (bijlage 2c van het afwegingskader grondwaterneutraal bouwen geeft voor het plangebied van dit bestemmingsplan een kD van 10 m2/dag aan). Bij grote kelders (>300m2) is er maatwerk nodig. Dit betekent dat ze grondwaterneutraal moeten worden aangelegd maar er wordt geen vaste kD waarde aangegeven waaraan moet worden voldaan.

In voorliggende herziening zijn de bepalingen uit het paraplubestemmingsplan Grondwaterneutrale kelders overgenomen. Zie hiervoor artikelen 3.2.3 en 3.3.1 van de planregels.

4.2.2 Watertoets

Het plangebied Buiksloterham ligt geheel binnen de gemeente Amsterdam, dat de zorg heeft voor de drie watertaken: stedelijk afvalwater, hemelwater en grondwater. De gemeente heeft de uivoering van deze taken aan Waternet gemandateerd.

Voor al het oppervlaktewater in Buiksloterham is Rijkswaterstaat de gebiedsbeheerder.

In het kader van de HIB is de waterparagraaf opgesteld (Bijlage 11 Waterparagraaf) waarvan hieronder, voor zover hier van belang, de samenvatting is opgenomen.

Grondwater

- Om grondwateroverlast te voorkomen, dient alle nieuwbouw te voldoen aan de gemeentelijke grondwaternorm. Voor Buiksloterham moet worden uitgegaan van een ontwatering van 0,9 m in de openbare ruimte, die gewenst is voor bomen.
- (...).
- Buiksloterham kent relatief hoge grondwaterstanden. Dat komt onder andere door de aanwezigheid van een slecht doorlaatbare sliblaag waarmee Buiksloterham in het verleden is opgehoogd. Een combinatie van ophogen van het maaiveld, doorlatend maken van kadeconstructies, het toepassen van de cunettenmethode en aanleg van drainagemiddelen (oppervlaktewater of buisdrainage) moet de grondwaterhuishouding verbeteren. Momenteel wordt per locatie onderzocht welke maatregelen effectief zijn.
- Op basis van de grondwatermonitoring en grondwatermodellering moeten in overleg met specialisten maatregelen worden bepaald om te voldoen aan de gewenste ontwatering.

Oppervlaktewater

- Het oppervlaktewater in Buiksloterham maakt deel uit van de Noordzeekanaalboezem, waarvan Rijkswaterstaat beheerder is.
- Dempingen van oppervlaktewater dienen te worden gecompenseerd volgens het Nationaal Bestuursakkoord Water en de Keur AGV.
- Bij het slaan of trekken van palen, dempen en het plaatsen van objecten moet rekening worden gehouden met sanerende maatregelen om verspreiding van verontreiniging in de diepte tegen te gaan.
- Nieuwe doodlopende watergangen dienen te worden voorkomen.

Waterveiligheid en oevers

- Het AGV ambieert in het kader van klimaatverandering voor nieuwe hoogstedelijke ontwikkelingen langs de IJ-oever een toekomstig maaiveldniveau voor wonen van minimaal NAP+1,0m. Om aan de ambitie van het AGV te voldoen, dienen de Papaverweg, Distelweg, Asterweg, Grasweg, Klaprozenweg en Vlierstraat circa 10 à 20 cm te worden opgehoogd.
- De voorkeur gaat uit naar 'zachte oevers'.
- Kades dienen waterdoorlatend te worden uitgevoerd.
- Het is vanuit de watervisie Amsterdam 2040 gewenst om de kades en oevers openbaar toegankelijk te maken.

Hemelwater

- Conform het Gemeentelijk Rioleringsplan Amsterdam 2016 – 2021 moet de capaciteit voor hemelwaterberging in de openbare ruimte en op de te ontwikkelen kavels minimaal 60mm/uur zijn. Een regenbui van 60 mm – en liefst van 90mm - in 1 uur moet worden verwerkt zonder schade aan huizen en vitale infrastructuur te veroorzaken. (...).
- Regenwaterknelpunten dienen te worden onderzocht via locatiebezoek, inmeting of berekening. Daarna komen maatregelen om Buiksloterham regenbestendiger te maken.
- In rainproof-oplossingenkaarten is inzichtelijk gemaakt waar de kansen liggen om water vast te houden of te bergen. Twee concept rainproof-oplossingenkaarten van de deelgebieden Distelweg, Grasweg en Asterweg (63a), en Van Hasseltkade, Papaverweg en Klaprozenweg (62a), zijn gepresenteerd in een bijlage.
- Op basis van het nieuwe stedenbouwkundig plan, de regenwaterknelpuntenkaart en de rainproof-oplossingenkaarten wordt een regenbestendig ontwerp van het maaiveld gemaakt.
- (...).

- (...).
- Ten behoeve van de waterkwaliteit is het niet is toegestaan om uitlogende materialen (zoals lood, zink en koper) te gebruiken.

Nautische veiligheid

- Bij de aanleg van bruggen of dempingen dient rekening te worden gehouden met doorvaartprofielen en binnenvaartvaarwegklassen.

Watercompensatie

Als gevolg van de aanleg van extra verharding (zoals bebouwing of wegen) neemt de belasting op het oppervlaktewatersysteem toe aangezien er over de verhardingen een versnelde waterafvoer plaatsvindt. Om wateroverlast te voorkomen moet extra belasting van het watersysteem gecompenseerd worden met de aanleg van extra waterberging. Dat betekent dat het watersysteem na de realisering van de verharding niet zwaarder belast mag worden dan voordien. Waterschap AGV hanteert hierbij de regel uit de Keur dat bij aanleg van 1.000 m² of meer extra verharding gecompenseerd moet worden door de aanleg van extra oppervlaktewater ter grootte van 10 procent van het oppervlak van de extra verharding of door alternatieve vormen van berging. Als binnen het plangebied geen mogelijkheid is voor het creëren van compensatie dient elders in hetzelfde peilvak gecompenseerd te worden. Dempingen van oppervlaktewater dienen 1 op 1 gecompenseerd te worden in hetzelfde peilvak.

In het kader van voorliggende herziening is sprake van demping van oppervlaktewater. In de huidige situatie bedraagt het dempingsoppervlak circa 10.000 m². Het verlies aan watermassa wordt gecompenseerd in de Noorder IJplas. De beheerder van het IJ, Rijkswaterstaat, heeft bij brief van 10 juni 2020, kenmerk RWS-2020/33778 ingestemd met de compensatie van deze dempingen. Deze brief is als bijlage 11 Brief watercompensatie RWS bij deze toelichting opgenomen.

Conclusie

Het aspect water vormt geen belemmering vormt voor de uitvoering van het bestemmingsplan. Met Rijkswaterstaat, de Omgevingsdienst en het Waterschap zal bij de verdere uitwerking van de plannen nader afstemming plaatsvinden.

4.3 Walradar scheepvaartverkeer kop Johan van Hasseltkanaal

Op de kop van het Johan van Hasseltkanaal in het IJ is sinds medio 2012 een post van de walradar van Rijkswaterstaat aanwezig. Deze walradar (een Vessel Traffic Service installatie met radar, maritieme radiocommunicatie en CCTV) zorgt voor een veilige en vlotte doorstroming van het scheepvaartverkeer op het IJ en het Zijkanaal I. Om te zorgen dat de walradar goed functioneert dienen ruimtelijke ontwikkelingen voorafgaand te worden getoetst door de beheerder van de walradar. Mogelijk dat dit leidt tot aanpassingen van het ruimtelijke ontwikkeling. In de Richtlijnen Vaarwegen 2020 wordt nader ingegaan op de relevante nautische aspecten van de Walradar.

In voorliggende herziening is een specifieke regeling opgenomen die tegemoet komt aan belangen voor een goedwerkende walradar. Deze regeling is opgenomen in artikel 5.1 Vrijwaringszone - radar bij de regels van dit plan. Deze regeling is hieronder nader toegelicht in paragraaf 5.2. Voorliggende herziening is verenigbaar met het gebruik van de walradar.

4.4 Rijksvaarweg IJ

In het IJ ligt de Rijksvaarweg. Op de onderstaande afbeelding (afbeelding 9) is de loop van de Rijksvaarweg in het IJ opgenomen.

Afbeelding 9: Rijksvaarweg in het IJ (bron: dataregister Rijkswaterstaat)

Aan weerszijde van de vaarweg geldt op grond van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) een vrijwaringszone.

In hoofdstuk 2 van de toelichting in de Barro wordt gesproken over het bestemmen van vrijwaringszones langs vaarwegen om het belang van een vlotte en veilige doorvaart voor de scheepvaart te borgen. In deze zone dienen belemmeringen voor de veiligheid van de scheepvaart op de Rijksvaarweg (doorvaart, zicht en hulpverlening) voorkomen te worden. De vrijwaringzone Barro van het Noordzeekanaal en/of de vaargeul van Het Binnen IJ loopt tot in nabijheid van het plangebied van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009. Hiermee is ook het onderdeel vrijwaringzone vaarweg van het Barro relevant voor het plangebied.

De vrijwaringszone Barro wordt gerekend vanaf de begrenzinglijn van de Rijksvaarweg zoals opgenomen in de legger conform artikel 5.1 van de Waterwet. De legger is te vinden op www.rws.nl/apps/geoservices/legger. Het noordzeekanaal en Het afgesloten IJ zijn onderdeel van de zeehaventoegang. De vrijwaringszone zee-haventoegang is 40 meter. Nabij vaarwegsplitsingen of havenuitvaarten bedraagt de vrijwaringszone, tot een afstand van 300 meter van de splitsing of uitgang, aan weerszijden van de vaarweg 50 meter.

Het plangebied van het bestemmingsplan Buiksloterham 9e herziening ligt op circa 160 meter van de Rijksvaarweg voor het plangedeelte ten zuiden van de pontaanlanding Distelveer. Het gedeelte van het plangebied ten noorden van de pontaanlanding ligt op circa 220m van de Rijksvaarweg. Het plangebied van voorliggende herziening van het bestemmingsplan ligt buiten de vrijwaringszone van de legger en is verenigbaar met de belangen van de vrijwaringszone en het gebruik van de Rijksvaarweg.

4.5 Archeologie en cultuurhistorie

4.5.1 Kader

Wet op de archeologische monumentenzorg

In 1998 is het Verdrag van Valletta geratificeerd. Het verdrag is geïmplementeerd door inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg per 1 september 2007. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen. Uitgangspunt is dat 'de veroorzaker betaalt'. De wet schrijft voor dat in elk bestemmingsplan rekening wordt gehouden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden.

Erfgoedwet

De huidige juridische basis voor het omgaan met archeologische waarden en erfgoed is vastgelegd in de Erfgoedwet, d.d. 9 december 2015, in werking getredeng op 1 juli 2016. Met de Erfgoedwet wil de overheid het cultureel erfgoed in Nederland beter beschermen. De wet vervangt onder meer de Monumentenwet 1988 en de Wet tot behoud van cultuurbezit. De Monumentenwet 1988 is per 1 juli 2016 vervallen. Een deel van de wet is op deze datum overgegaan naar de Erfgoedwet. Het deel dat betrekking heeft op de besluitvorming in de fysieke leefomgeving is overgegaan naar de Omgevingswet.

In de Erfgoedwet is vastgelegd hoe met het erfgoed van nationaalbelang wordt omgegaan, wie welke verantwoordelijkheden daarin heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend.

De Erfgoedwet kent een aantal nieuwe bepalingen. Artikel.16 van de Erfgoedwet stelt dat de gemeenteraad een erfgoedverordening kan vaststellen (lid 1). Deze betreft het beheer en behoud van cultureel erfgoed dan van bijzonder belang is voor die gemeente vanwege de cultuurhistorische of wetenschappelijke betekenis (lid 3). Burgemeester en wethouders zijn verplicht een gemeentelijk erfgoedregister van aangewezen cultureel erfgoed bij te houden.

De Provincie Noord-Holland en de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed hebben voor wat betreft het aspect archeologie, formeel een adviserende en toetsende rol op basis van de Wet ruimtelijke ordening.

Volgens de Erfgoedwet moeten (toevals)vondsten worden gemeld bij de minister. Deze verwittigt het Rijk. Indien tijdens de uitvoering van bouwwerkzaamheden vondsten worden gedaan waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze van archeologische waarde zijn, wordt dit aan Monumenten en Archeologie, Gemeente Amsterdam gemeld, zodat in overleg met de opdrachtgever maatregelen getroffen worden tot documentatie en berging van de vondsten.

Besluit ruimtelijke ordening

Op grond van artikel 3.1.6 lid 5 onder a van het Besluit ruimtelijke ordening dient in de toelichting van een bestemmingsplan een beschrijving te worden opgenomen van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. In de toelichting staat dat dit betekent dat de gemeente een analyse moet verrichten van de cultuurhistorische waarden en aanwezige of naar verwachting aanwezige monumenten, en aangeven op welke wijze rekening is gehouden met deze waarden van de in het plan begrepen gronden.

Omgevingsverordening Noord-Holland

Iln de Omgevingsverordening zijn regels opgenomen ten aanzien van enkele UNESCO werelderfgoederen, waaronder De Stelling van Amsterdam. Dit vloeit voort uit de verplichting in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), artikel 2.13.4, ten aanzien van enkele Unesco Werelderfgoederen. De Omgevingsverordening bepaalt dat in het bestemmingsplan regels dienen te worden opgenomen ten behoeve van het behoud of versterking van de kernkwaliteiten van deze erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde. De Verordening geeft daarnaast regels voor mogelijke ontwikkelingen aan in deze gebieden.

De Omgevingsverordening geldt niet ten aanzien van het UNESCO-werelderfgoed De Grachtengordel van Amsterdam. De bescherming van de Amsterdamse Grachtengordel is namelijk al geregeld op basis van de Erfgoedwet en de Monumentenwet.

Erfgoedverordening Amsterdam

Op 16 december 2015 is de Erfgoedverordening Amsterdam vastgesteld. Deze stedelijke verordening geldt voor heel Amsterdam en beschermt de boven- en ondergrondse cultuurhistorische waarden van de gemeente Amsterdam.

Monumenten en Archeologie is in de Erfgoedverordening aangewezen als het stedelijk kennis- en expertisecentrum dat gemeentelijke diensten en de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit van de gemeente Amsterdam adviseert over de waarde van en de omgang met de onder- en bovengrondse cultuurhistorische waarden.

De Erfgoedverordening regelt voorts de aanwijzing van gemeentelijke stads- en dorpsgezichten en die van gemeentelijke monumenten.

In de artikelen 22 en 23 van de Verordening staat aangegeven welke beschrijvingen in de Toelichting van een bestemmingsplan dienen te worden opgenomen ten aanzien van bovengrondse cultuurhistorische waarden en ten aanzien van archeologische waarden.

Daarnaast is opgenomen aan welke eisen het cultuurhistorisch- en archeologisch onderzoek dient te voldoen.

Archeologie beleid Amsterdam

Het archeologisch erfgoed bestaat uit voorwerpen, structuren, landschappelijke- en infrastructurele elementen die in de bodem bewaard zijn gebleven. Dit bodemarchief levert een bijdrage aan de cultuurhistorie van de stad en maakt de beleving van het verleden bovendien tastbaar.

In aansluiting op het rijks- en provinciaal beleid besteedt de gemeente specifieke aandacht aan vroegtijdige inpassing van archeologie in de ruimtelijke ordeningsprocessen. Uitgangspunt hierbij is een kwalitatief adequaat beheer van het cultureel erfgoed met aandacht voor een efficiënte voortgang van bouwprocessen en kostenbeheersing.

De wetgeving schrijft voor dat bij vaststelling van een nieuw bestemmingsplan altijd een nadere waardestelling nodig is van de aanwezige archeologische verwachting in de vorm van een bureauonderzoek. Dit bureauonderzoek wordt in Amsterdam uitgevoerd door Monumenten & Archeologie en behelst een specificatie van eventuele archeologische waarden binnen een specifiek plangebied en een advies met betrekking tot het daarbij behorende beleid en/of te nemen maatregelen. Bij de formulering van het beleid staat altijd een realistische balans tussen het archeologische belang ten opzichte van de voortgang van het ruimtelijke ontwikkelingsproces in de stad centraal.

Op basis van de resultaten van het bureauonderzoek wordt beoordeeld of een beschermende regeling in het bestemmingsplan nodig is, en zo ja, op welke wijze dat dient te gebeuren. Indien het bureauonderzoek leidt tot een bepaalde archeologische verwachting, dan kan in het bestemmingsplan een regeling worden getroffen in die zin dat in aangegeven gevallen de aanvrager om een omgevingsvergunning voor het bouwen dan wel een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van bepaalde werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden, een rapport dient te overleggen waarin de archeologische waarde van het terrein, dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord, naar het oordeel van het college van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld (archeologisch rapport). Op grond van dat archeologisch rapport kunnen eventueel voorschriften aan de betreffende omgevingsvergunning worden gesteld.

In Amsterdam gelden elf beleidsvarianten, zoals de uitzondering van archeologisch onderzoek bij recente verstoringen van de bodem (beleidsvariant 11). Bij bijvoorbeeld beleidsvariant 2 geldt dat slechts geen archeologisch onderzoek hoeft plaats te vinden bij bodemingrepen kleiner dan 50 m2 of ondieper dan 0,50 meter onder het maaiveld (Appendix: Beleidsvarianten en stroomschema, M&A).In de praktijk komen per plangebied meestal twee tot zes varianten voor.

Ondanks de getroffen maatregelen om vooraf archeologisch onderzoek in te plannen kunnen toevalsvondsten bij bouwprojecten worden aangetroffen. Hiervoor blijft de meldingsplicht van kracht (artikel 5.10 lid 2 Erfgoedwet 2016). Deze houdt in dat, ondanks getroffen maatregelen om vooraf archeologisch onderzoek in te plannen, bij toevalsvondsten Monumenten & Archeologie per ommegaande dient te worden geïnformeerd door de uitvoerder of opdrachtgever.

Cultuurhistorie beleid Amsterdam

Bij het maken van bestemmingsplannen dient een beschrijving te worden opgenomen “van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden (en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten) rekening is gehouden” (artikel 3.1.6 lid 5 Besluit ruimtelijke ordening). Dat betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en daar conclusies aan moeten verbinden die in een bestemmingsplan verankerd worden.

Bij cultuurhistorische waarden (bovengronds) gaat het over de positieve waardering van sporen, objecten, patronen en structuren die zichtbaar of niet zichtbaar onderdeel uitmaken van onze leefomgeving en een beeld geven van een historische situatie of ontwikkeling. In veel gevallen bepalen deze cultuurhistorische waarden de identiteit van een plek of gebied en bieden ze aanknopingspunten voor toekomstige ontwikkelingen. Deze cultuurhistorische elementen kan men niet allemaal als beschermd monument of -gezicht aanwijzen, maar zijn wel onderdeel van de manier waarop we ons land beleven, inrichten en gebruiken. Het is van belang dat cultuurhistorische waarden worden betrokken in de planvorming en worden meegewogen in de besluitvorming over de inrichting van een gebied.

4.5.2 Plangebied

Resultaten archeologisch onderzoek

Bij de HIB is archeologisch onderzoek uitgevoerd (zie bijlage 12 Archeologisch onderzoek. Op de archeologische beleidskaart Buiksloterham als afgebeeld op pagina 24 van dit onderzoek, is aangegeven dat het plangebied van voorliggend herziening is aangewezen als beleidscategorie 9. Dat wil zeggen dat voor deze zone een uitzondering van archeologisch onderzoek geldt bij ingrepen in de waterbodem kleiner dan 10.000 m2. Het plangebied van voorliggende herziening is onderzocht en geconcludeerd is dat het plangebied geen archeologische waarden bevat. Om die reden is in het rapport de conclusie opgenomen dat het gebied kan worden vrijgegeven. Dit rapport is als bijlage 13 Briefrapport

Archeologisch onderzoek Landmaken bij deze toelichting gevoegd.

Het hoofd Monumenten en Archeologie van de gemeente Amsterdam heeft bij brief van 19 september 2022 het rapport beoordeeld en akkoord bevonden. Als gevolg daarvan geldt er geen verplichting tot nader archeologisch onderzoek voorafgaand aan de werkzaamheden. In de brief wordt wel melding gemaakt dat op basis van de Erfgoedwet een vondstmeldingsplicht bestaat. Als tijdens de uitvoering van werkzaamheden vondsten (voorwerpen, structuren of andere overblijfselen van menselijke aanwezigheid) worden gedaan, waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat die van archeologische waarden zijn, dan wordt dit aan Monumenten en Archeologie gemeld zodat in overleg maatregelen genomen kunnen worden tot documentatie en berging van de vondsten. De brief van Monumenten en Archeologie is als bijlage 14 Akkoord briefrapport Archeologisch onderzoek bijgevoegd bij deze toelichting.

Vanwege het briefrapport archeologisch onderzoek geldt voor het plangebied van voorliggende 9e herziening van het bestemmingsplan Buiksloterham geen verplichting tot nader archeologisch onderzoek voorafgaand aan bouw- en aanlegwerkzaamheden.

Resultaten Cultuurhistorische verkenning

In het plangebied zijn een relict van een oude Spoorpont en een kademuur langs de Grasweg objecten cultuurhistorisch van belang. Een beschrijving van hiervan is opgenomen in bijlage 15 Memo Cultuurhistorie Distelweg bij deze toelichting.

Deze cultuurhistorische relicten zullen worden behouden indien deze ruimtelijk inpasbaar zijn en behoud technisch en financieel haalbaar is.

4.6 Natuurbescherming

Wet natuurbescherming

Vanaf 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) van kracht. Deze wet vervangt 3 wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en faunawet. Het beschermen van soorten en gebieden is vastgelegd in deze wet, waarbij aansluiting is gezocht van de natuurwetgeving op het omgevingsrecht.

In de Wet natuurbescherming zijn gebieden aangewezen die onderdeel uitmaken van de Europese ecologische hoofdstructuur, ook wel Natura 2000-gebieden genoemd. Indien een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt in of in de nabijheid van een Natura 2000 gebied, moet worden onderzocht of de ontwikkeling significante effecten heeft op de beschermde habitats in de natuurgebieden.

De Wet natuurbescherming bevat verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, holen en andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfsplaatsen. De beschermde soorten zijn onderverdeeld in soorten van de Habitatrichtlijn, soorten van de Vogelrichtlijn en Nationale soorten. Bij ontwikkelingen in een gebied of de sloop van gebouwen dient een natuurscan te worden uitgevoerd om de soorten en gebiedsstatus in kaart te brengen.

Rode lijstsoorten, landelijk beleid

Eens per tien jaar worden er zogenoemde 'Rode Lijsten' opgesteld met soorten die uit Nederland zijn verdwenen of dreigen te verdwijnen. Voor het Ministerie van EZ zijn de rode lijsten mede richtinggevend voor het te voeren natuurbeleid. Het Ministerie stimuleert dat bij bescherming en beheer van gebieden rekening wordt gehouden met de Rode-lijst-soorten, en dat zo nodig en zo mogelijk aanvullende

soortgerichte maatregelen zullen worden genomen.

Ecologische Hoofdstructuur, landelijk en provinciaal beleid

Voor heel Nederland zijn natuurgebieden met verbindingszones vastgelegd. Dit Nationaal Natuurnetwerk (NNN), voormalig Ecologische Hoofdstrcutuur (EHS), een belangrijk middel om de hoofddoelstelling van het natuurbeleid te bereiken: natuur en landschap behouden, versterken en ontwikkelen, als essentiële bijdrage aan een leefbaar Nederland en een duurzame samenleving. Het NNN moet er onder meer toe bijdragen dat afspraken over het behoud en het herstel van biodiversiteit worden nagekomen. De verbindingen zijn grensoverschrijdend, als je uitzoomt zie je dat de verbindingen in Europa met elkaar zijn verbonden, zodat diersoorten zich vrij kunnen bewegen en vermengen over Europa en de grote natuurgebieden kunnen bereiken.

Hoofdgroenstructuur, Amsterdams beleid

De Omgevingsvisie Amsterdam 2050 (vastgesteld 2021) verwijst voor de hoofdgroenstructuur naar de vastgestelde Hoofdgroenstructuur in de Structuurvisie Amsterdam 2040 (vastgesteld 2011). Deze Hoofdgroenstructuur is nog steeds geldend. Voor functiewijzigingen, die buiten de vastgelegde kaders vallen moet advies worden gevraagd aan de Technische Advies Commissie Hoofdgroenstructuur. Eventuele wijzigingen kunnen aan de Gemeenteraad worden voorgelegd. Momenteel wordt gewerkt aan een herziening van de Hoofdgroenstructuur.

Het gebied van de landaanwinning valt buiten de Hoofdgroenstructuur als aangegeven in de Structuurvisie Amsterdam 2040.

Resultaat toetsing

In het kader van de Herijking van het Investeringsbesluit Buiksloterham (HIB) is aan de hand van een natuurtoets geïnventariseerd of er beschermde soorten in het plangebied voorkomen. In deze toets (zie bijlage 2 Natuuronderzoek Natuurtoets Buiksloterham, Omvorming voormalig industriegebied naar gemengd woon- en werkgebied, Groenadvies Amsterdam b.v., d.d. 19 juni 2019) wordt het effect van de herontwikkeling beoordeeld op (mogelijk) aanwezige beschermde soorten en beschermde gebieden binnen de invloedssfeer van het plangebied. Aangezien het landmaken tegenover kavel 38a en 46 hierin marginaal is onderzocht is ter voorbereiding van deze herziening een nadere quickscan ecologie uitgevoerd (Bureau Waardenburg, notitie update quick scan WNB Distelweg, Amsterdam, 2 juni 2022). Deze ecologische Quick Scan is opgenomen in bijlage 3 Quick Scan Wet natuurbescherming bij deze toelichting

Gebiedsbescherming

Het plangebied bevindt zich buiten de Speciale Beschermingszones (Natura 2000). Het Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld en Twiske zijn de dichtstbijzijnde gebieden met deze status. Er liggen geen gebieden van de Ecologische Hoofdstructuur in de omgeving van het plangebied.

Op circa 300 meter afstand liggen, langs Zijkanaal I, gebieden die deel uitmaken van de ecologische structuur van de gemeente Amsterdam. Deze strook gaat over in de gebieden aan de Buiksloterbreek. Op wat grotere afstand liggen het Flora- en Noorderpark. Onderdelen van deze gebieden, en ook de schoolwerktuinen langs de Klaprozenweg, maken deel uit van de hoofdgroenstructuur van de gemeente Amsterdam. De uit te voeren werkzaamheden hebben echter geen nadelige effecten op deze gebieden uit de ecologische dan wel hoofdgroenstructuur.

Soortenbescherming

Uit de nadere quickscan ecologie blijkt dat met de werkzaamheden mogelijk een (essentiële) vliegroute of (essentieel) foerageergebied van vleermuizen wprdt verstoord. Indien maatregelen worden getroffen, zijn negatieve effecten niet aan de orde en is geen ontheffing nodig.

De werkzaamheden kunnen algemeen voorkomende zoogdieren en amfibieën treffen. Voor deze soorten geldt een vrijstelling van de Wnb in het kader van ruimtelijke ontwikkeling en is geen ontheffing nodig.

Het plangebied is leefgebied voor algemene soorten broedvogels (waarvan nesten niet jaarrond beschermd zijn). Bij de planning en uitvoering van de werkzaamheden dient rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van broedende vogels om negatieve effecten op deze soorten – en daarmee overtreding van verbodsbepalingen van de Wnb te voorkomen.

Voor andere beschermde soorten heeft het plangebied geen betekenis of zijn negatieve effecten van de voorgenomen ingreep uitgesloten. In het plangebied komen geen invasieve exoten voor. Negatieve effecten op beschermde gebieden zijn eveneens uitgesloten.

Conclusie

Er zijn in de nabijheid geen Natura2000-gebieden waarop een negatief effect te verwachten valt. Naast het hierboven bij de soortenbescherming besprokene, geldt in het algemeen de zorgplicht. Dit houdt in dat er zodanig gewerkt moet worden, dat er zo min mogelijk schade aan flora en fauna ontstaat. Wanneer de zorgplicht in acht gehouden wordt, middens een later op te stellen ecologisch werkprotocol, effecten op niet-beschermde soorten ook worden uitgesloten.

Het aspect natuurbescherming vormt geen belemmering voor vaststelling en uitvoering van voorliggende partiële herziening.

Hoofdstuk 5 Juridische toelichting

5.1 Algemeen

Het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en de regels (zogenaamde planregels). De regels zijn gerelateerd aan de verbeelding, zodat kaart en regels ten alle tijden in onderlinge samenhang dienen te worden bezien en toegepast.

Verbeelding

De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor toepassing van de regels alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen. Op de verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen zijn aangegeven. Deze aanduidingen hebben slechts juridische betekenis indien, en voor zover, deze in de regels daaraan wordt gegeven. Soms heeft een aanduiding juridisch gezien geen enkele betekenis en is uitsluitend op de verbeelding aangegeven ten behoeve van de leesbaarheid van de kaart (bijvoorbeeld topografische gegevens). De verbeelding vormt samen met de regels het voor de burgers en overheid bindende deel van het bestemmingsplan.

Regels

De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden, bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing, regelingen betreffende het gebruik van aanwezige en/of op te richten bouwwerken. De regels zijn onderverdeeld in meerdere hoofdstukken. In het volgende paragraaf 5.2 Planregels van deze toelichting zullen de diverse bepalingen artikelsgewijs worden besproken.

Toelichting

De toelichting heeft géén bindende werking; de toelichting maakt juridisch ook geen onderdeel uit van het bestemmingsplan, maar heeft wel een belangrijke functie bij de weergave en onderbouwing van het plan en ook bij de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels. Door de grote flexibiliteit, of beter vrijheid in de regels, kan de rechtszekerheid van belanghebbenden in het gedrang komen. In de toelichting dienen derhalve duidelijk de beleidsintenties te worden aangegeven met betrekking tot het toekomstig grondgebruik. De toelichting heeft echter géén rechtstreeks burgers bindende werking.

Van de verschillende bestemmingen wordt kort toegelicht van de gebruiks- en bouwmogelijkheden zijn.

5.2 Planregels

Artikelsgewijze toelichting

In deze paragraaf worden de regels uit voorliggende herziening toegelicht.

De regels bestaan uit 5 hoofdstukken en in totaal 8 artikelen.

In hoofdstuk 1 Herzieningsregels zijn de herzieningsregels opgenomen

Het bestemmingsplan betreft de 9e partiële herziening van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009. In de herzieningsregels wordt uitleg gegeven over de samenhang tussen deze herziening en het moederplan uit 2009.

De regels, verbeelding en toelichting van dit bestemmingsplan Buiksloterham 9e partiële herziening hebben betrekking op de geometrisch bepaalde planobjecten (het plangebied zoals opgenomen op de verbeelding) van dit bestemmingsplan en hebben geen gevolgen voor het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 en de daaropvolgende overige partiële herzieningen (waaronder ook de 10e partiële herziening die op 28 februari 2024 is vastgesteld). De uitzondering daarop is het bepaalde in artikel 6 van deze Planregels dat een extra (binnenplanse) afwijkingsbevoegdheid toevoegd aan artikel 12 Algemene ontheffingsregels van het bestemmingsplan Buiksloterham. Dit is zo aangegeven in artikel 1.2 herzieningregel Algemene afwijkingsregels en artikel 7 leden a en b van de planregels.

In artikel 2 zijn de begrippen opgenomen. Dit artikel geeft, in alfabetische volgorde, een omschrijving van een aantal begrippen die in de regels worden gebruikt. Hiermee wordt formeel vastgelegd wat wel en wat niet onder het betreffende begrip moet worden verstaan. Dit artikel is dus primair bedoeld om begrippen duidelijk te begrenzen. De begrippen gelden, uitsluitend voor deze 9e partiële herziening, als vervanging van de begrippen zoals opgenomen in het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 (het moederplan).

In hoofdstuk 3 zijn de bestemmingsregels opgenomen. Deze bestaan uit de bestemmingen Groen en Water -1, -3, en zijn vastgelegd in artikelen 3 repectievelijk 4.

Bestemming artikel 3 Groen

Artikel 3 bestemming Groen geldt voor het gedeelte dat betrekking heeft op het extra land in het IJ. Op het nieuwe land wordt een leeflaag van minimaal 1 meter aangelegd en op termijn wordt het ingericht als park en gaat het onderdeel uitmaken van het IJ-Oeverpark. Voor deze gronden verandert de bestemming Water-1 en Water-3 (gedeeltelijk) naar de bestemming Groen.

Het bestemmen van de gronden waar op termijn het IJ-Oeverpark wordt gerealiseerd met de bestemming Groen is in overeenstemming met de tekennormen aangegeven in de Standaarden Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP 2012).

Op de gronden met de bestemming Groen zijn groenvoorzieningen, fiets- en/of voetpaden, sport- en speelvoorzieningen, objecten van beeldende kunst, water en waterstaatsdoeleinden toegestaan. Momenteel is in het plangebied het kunstwerk De Knoop van Andre Volten aanwezig. Dit kunstwerk is vanwege zijn bouwhoogte (nl circa 15 meter hoog) in de bestemming Groen met de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding-1' (sba-1) aangegeven. Op grond van deze aanduiding is één object van openbare kunst toegestaan met een bouwhoogte van maximaal15 meter. Mogelijk dat dit kunstwerk nog wordt verplaatst naar een andere locatie in het plangebied aan de oever van het IJ. Om deze verplaatsing mogelijk te maken is aan de oeverzijde van het nieuwe land een vergelijkbare aanduiding opgenomen. Omdat het kunstwerk gedeeltelijk in het water staat is in de bestemming Water-1 de functieaanduiding 'specifieke vorm van Water-1' (swa-1) opgenomen.

In zowel de bestemming Groen als in de bestemming Water is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om de aanduidingen op de verbeelding aan te passen (te wijzigen) of te verwijderen indien daartoe aanleiding is. Daartoe kan gedacht worden aan de situatie dat het kunstwerk een nieuwe locatie heeft gekregen.

Binnen de bestemming zijn specifieke bouwregels opgenomen voor bouwwerken geen gebouwen zijnde. Ter plaatse van de aanduiding nutsvoorziening is een nutsvoorziening toegestaan ten behoeve van elektrificatie van het pontverkeer. Hiervoor is een grotere omvang vereist dan een gebruikelijk nutsvoorziening. Toegestaan is hier een nutsvoorziening van maximum 4m hoog en een maximum grondoppervlak van 60m².

Het plangebied van voorliggende herziening valt ook in het plangebied van het Paraplubestemmingsplan

Grondwaterneutrale kelders Amsterdam. Om die reden zijn de regels hiervan overgenomen in voorliggende plan herziening. Deze zijn opgenomen in artikel 3 Groen omdat de regels in deze bestemming het bouwen van gebouwen mogelijk maakt (namelijk voor de evt. nutsvoorzieningen) en een kelder is te beschouwen als een bouwlaag bij een alleen mogelijk is bij een gebouw. De regels zijn opgenomen in artikelen 3.2.3 en 3.3.1 De daarin gebruikte begrippen zijn overgenomen in de begripsomschrijving van artikel 2.

Gebruik horeca

Op de gronden aangewezen met de bestemmingen Groen en Water -1, -3, is een verkooppunt horeca toegestaan in de vorm van Horeca I, III en IV. Onder deze vormen van horeca zijn respectievelijk fastfood, cafés en restaurant toegestaan. Deze vormen van horeca waren al toegestaan onder het bestemmingsplan uit 2009, en worden overgenomen in voorliggend plan, met de beperking dat de vorm van horeca alleen kan worden uitgeoefend in de vorm van een staanplaats ambulante handel buiten de markt.

Hiermee wordt het gebruik uit het oude bestemmingsplan van 2009 op nagenoeg de gelijke locatie als voorliggend plangebied, voortgezet. Aangezien deze horecafunctie nog niet onder het oude plan is gerealiseerd en het nog onzeker is of en waar we gebouwde voorzieningen in het IJ-oeverpark willen toestaan, is in voorliggende herziening alleen kleinschalige mobiele horeca toegestaan. Daaronder dient te worden verstaan horeca voorzover niet gevestigd in een gebouw.

Een dergelijk verkooppunt bij de aanlandingspunt van de pont over het IJ (meer in het bijzonder aan het eind van de Distelweg, hoek Grasweg) waar veel verkeer langskomt, is geschikt om een kleinschalige vorm van ambulante handel toe te staan. Een dergelijke locatie is volgens het Ruimtelijk-economisch kader aan te merken als een trafficlocatie. De verkooplocatie ambulante handel is in voorliggende herziening van het bestemmingsplan beperkt in omvang (namelijk oppervlak van 3 bij 4,5 meter) en aantal (namelijk de aanwezigheid van één verkooppunt is hier toegestaan) om te voorkomen dat een dergelijk verkooppunt als een wijkvoorziening kan worden aangemerkt. De daadwerkelijke invulling van de verkoop voor dranken en spijzen wordt dan nader gereguleerd via de daarvoor benodigde vergunning op grond van de Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten.

Met deze regeling wordt beoogd dat passanten voor de pont en/of bezoekers van het park ook wat te drinken en een versnapering kunnen halen.

Dit horecagebruik in de vorm van staanplaats ambulante handel buiten de markt is als volgt opgenomen in de regels: In de definities van artikel 2 is bepaald dat onder ambulante handel wordt verstaan straathandel, uitgeoefend op een markt of op een staan- of ligplaats ambulante handel buiten de markt, niet zijnde venten. Deze omschrijving bevat zelf ook een aantal begrippen die in artikel 2 worden omschreven.

- Onder een markt wordt verstaan een markt, bedoeld in de Marktverordening. Daarin is bepaald dat het gaat om een door het college aangewezen gedeelte van de openbare weg bestemd voor het uitoefenen van de markthandel door ten minste zeven vergunninghouders.
- Onder een staan- of ligplaats ambulante handel wordt verstaan een plaats op of aan de openbare weg of het openbaar water buiten een markt, waarop de ambulante handel wordt uitgeoefend.
- Onder venten wordt verstaan venten, bedoeld in de Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten. Daarin is bepaald dat het gaat om het uitoefenen van de ambulante handel, anders dan op een markt-, staan- of ligplaats, waarbij niet langer wordt stilgestaan dan voor het bedienen van klanten nodig is.
- Onder een staan- of ligplaats ambulante handel wordt verstaan een plaats op of aan de openbare weg of het openbaar water buiten een markt, waarop de ambulante handel wordt uitgeoefend.

Handel vanuit een kiosk wordt niet gezien als ambulante handel, maar als detailhandel.

Met de bepalingen is aangesloten bij de 'Marktverordening' en de 'Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten'. Venten wordt niet in dit onderdeel geregeld, en ook elders wordt dit niet geregeld in het Omgevingsplan Amsterdam, omdat venten de fysieke leefomgeving niet wijzigt. Voor venten is wel een vergunning op grond van de 'Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten' verplicht.

Vrijwaringszone-Radar
Het bouwen van bouwwerken is in het gehele plangebied en dus ook in de bestemming Groen beperkt toegestaan. In het gehele plangebied is ook de ook de aanduiding Vrijwaringszone-radar aangewezen. Deze aanduiding is op de verbeelding aangegeven en de regels die hiermee verband houden zijn opgenomen in artikel 5.1. Kort gezegd zijn alleen bouwwerken tot maximaal 1 meter bij recht toegestaan. Voor hogere bouwwerken is een vergunning en een adviesverplichting voorgeschreven van de beheerder van de walradar (Rijkswaterstaat). Voor een nadere toelichting van de vrijwaringszone wordt verwezen naar paragraaf 4.3 Walradar scheepvaartverkeer kop Johan van Hasseltkanaal van deze toelichting.

Regeling begrenzing stikstofemissie

In zowel artikel 3.4 b. als artikel 4.3 onder e. van de regels bij de bestemmingen is een regeling opgenomen teneinde te borgen dat tijdens de bouwfase niet meer stikstof wordt uitgestoten op nabijgelegen Natura 2000 gebieden. Als onder deze drempels wordt gebleven zijn negatieve effecten door stikstofdepositie op Natura-2000-gebieden uitgesloten. Uit nader onderzoek blijkt dat dit het geval zal zijn indien de drempels van 157,7 kg/j NOx per jaar respectievelijk 2,3 kg/j NH3 per jaar wordt overschreden.

Daarbij is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen om van de drempels van 157,7 kg/j NOx per jaar respectievelijk 2,3 kg/j NH3 per jaar af te wijken indien blijkt uit een actuele berekening van de AERIUS berekening Calculator dat bij een hogere emissie van NOx danwel NH3 de kritische depositiewaarden van omliggende Natura 2000 gebieden niet wordt overschreden. Zie hiervoor artikelen 3.5 respectievelijk 4.4 van de planregels.

Onder AERIUS Calculator dient te worden verstaan: rekeninstrument voor de vaststelling van de omvang van stikstofdepositie op een voor stikstof gevoelige habitat in een Natura 2000-gebied, beschikbaar op www.aerius.nl. Deze definitie is overgenomen uit de Regeling natuurbescherming (zie artikel 1.1 aanhef en onder eerste liggend streepje van de Regeling natuurbescherming).

In de regeling wordt ook verwezen naar Natura 2000 gebieden. Een definitie van Natura 2000 en Natura 2000-gebied is opgenomen in de begrippen (zie artikelen 2.31 en 2.32. Deze definities zijn overgenomen uit de Wet natuurbescherming (artikel 1.1 aanhef en onder 1). In de definities wordt ook verwezen naar de Habitatrichtlijn, waarvan de definitie uit de Wet natuurbescherming ook is overgenomen in voorliggend plan (zie artikel 2.23).

In het artikel wordt melding gemaakt van een 'kritische depositiewaarde'. Daaronder moet in het algemeen worden verstaan "de hoeveelheid depositie die een intact ecosysteem over langere tijd kan verdragen zonder dat significante schade optreedt aan de structuur of het functioneren van dat systeem'. Aangetaste ecosystemen zijn meestal gevoeliger en negatieve effecten nemen toe naarmate de kritische depositiewaarde langer wordt overschreden. De buffercapaciteit van de bodem tegen verzuring neemt geleidelijk af en zorgt voor een gebrek aan mineralen in het systeem, bijvoorbeeld het kalkgebrek waar broedvogels onder lijden. Door de hoge beschikbaarheid van stikstof worden plantensoorten verdrongen door snelgroeiende soorten, verandert het bodemleven, en verdwijnen diersoorten die

afhankelijk zijn van de verdrongen planten, waarbij verwezen wordt naar https://www.naturetoday.com/intl/nl/nature-reports/message/?msg=28367, 2 november 2021 (bron: https://anw.ivdnt.org/article/kritische%20depositiewaarde).

Een algemene definitie van dit begrip ontbreekt maar aangezien deskundigheid wordt verondersteld met een uitvoeren van een berekening op grond van een AERIUS Calculator wordt het niet noodzakelijk geacht om daarvan een definitiebepaling op te nemen in voorliggend bestemmingsplan.

Aanleiding voor deze regeling is de Actualisatie AERIUS berekening stikstofdepostie land maken Distelweg te Amsterdam, d.d. november 2024 (zie bijlage 4 Actualisatie AERIUS berekening bij deze toelichting). Daaruit blijkt dat indien de bouw en aanlegactiviteiten een emissie heeft zoals aangegeven in de regels (nl 157,7 kg/j NOx per jaar respectievelijk 2,3 kg/j NH3 per jaar) er in ieder geval een toename zal zijn van 0,00 mol N/ha/jaar op omliggende Natura 2000 gebieden. Door opname van deze regels is volgens het bestemmingsplan geen stikstofdepositie voorzien op de nabijgelegen Natura 2000-gebieden en zijn negatieve effecten door stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden uitgesloten. In de regels is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen voor het geval uit een actuele AERIUS berekening blijkt dat een hogere emissie de kritische depositiewaarde van nabijgelegen Natura 2000 gebieden niet wordt overschreden. Dit komt dan tegemoet voor het geval in de toekomst de natuurgebieden herstellen of zodanig verbeteren dat de noodzaak van het hanteren van de genoemde drempelwaarden in de artikelen niet meer aanwezig is.

Het karakter van deze bepaling is een voorwaardelijke verplichting: pas indien voldaan is aan de voorwaarden uit de bepaling kan de omgevingsvergunning worden verleend. Op die manier is geborgd dat het project dat het bestemmingsplan mogelijk maakt ook realiseerbaar/uitvoerbaar is. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft een vergelijkbare regeling akkoord bevonden in zijn uitspraak van 19 mei 2021 (nummer 201804031/4/R1, ECLI:NL:RVS:2021:1054, waarvoor verwezen wordt naar rechtsoverweging 16).

Bestemming Water -1 en -3
In artikel 4 is de bestemming Water -1, -3 opgenomen. Dit artikel is overgenomen uit bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009 en aangepast voor zover relevant in dit plangebied. De regels die betrekking hebben op andere gedeelten in Buiksloterham zijn hieruit 'gefilterd'. Op die manier is beoogd dat direct leesbaar is welke bepalingen van toepassing zijn.

Het gedeelte Water-1 heeft betrekking op het open IJ. Het gedeelte met de bestemming Water -3 heeft voornamelijk betrekking op het gedeelte van de pontaanlanding. Binnen deze laatst genoemde bestemming zijn ook groenvoorzieningen en wegen toegestaan. Dit is overgenomen uit het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009. De mogelijkheid voor horeca binnen de bestemming Water-3 komt in de vorm van beperkte kleinschalige mobiele horeca terug in voorliggende herziening. De regeling is hierboven nader toegelicht in deze paragraaf onder de kop *Gebruik horeca.*

De bouwregels in deze bestemming zijn overgenomen uit het moederplan. Zo is de maximum bouwhoogte voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde maximaal 3 meter, en is de aanleg van steigers alleen toegestaan tot maximaal 5 meter na advies van het Centraal Nautisch Beheer Noordzeekanaalgebied.

Zoals hierboven bij de toelichting van de bestemming artikel 3 Groen is aangegeven is ook in de bestemming Water -1, -3 een speciale regeling opgenomen voor het eventuele verplaatsen van het kunstwerk De Knoop. Mogelijk dat deze een locatie krijgt aan de oever van het nieuwe land in het IJ. Deze gronden zijn om die reden aangewezen met de aanduiding 'specifieke vorm van water-1'. Net als in de bestemming Groen is ook in de bestemming Water -1, -3 een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om deze aanduiding aan te passen danwel te verwijderen als het kunstwerk een nieuwe locatie heeft

gekregen.

In artikel 5 Algemene aanduidingsregels van hoofdstuk 4 zijn de algemene aanduidingsregels opgenomen. Dit zijn de vrijwaringszone – radar en de geluidszone- industrie-1. Deze laatste wordt overgenomen uit het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009. De vrijwaringszone - radar is opgenomen vanwege de aanwezigheid van een Walradar in het IJ in het noordwestelijk gedeelte van het plangebied. Deze walradar is ten behoeve van het scheepsvaartverkeer. De aanwezigheid van de radar en de samenhangende beschermende regeling ten behoeve van deze walradar is nader toegelicht in paragraaf 4.3 van deze toelichting. De nabijheid van bouwwerken kan van invloed zijn op de werking van deze radar. Om die reden is de aanduiding opgenomen. In de regels is opgenomen dat er slechts kleine bouwwerken zijn toegestaan tot maximaal 1 meter hoog (zie artikel 5.1.2). Bouwwerken van hogere bouwhoogten zijn mogelijk mits voorzien van een voorafgaand advies van de beheerder van de walradar (Rijkswaterstaat). De adviesverplichting en de bevoegdheid om hogere bouwwerken toe te staan is opgenomen in artikel 5.1.3. Het advies van Rijkswaterstaat heeft betrekking op de invloed van het bouwplan op de werking van de walradar.

Regeling verhogen gevelrand

In hoofdstuk 4 Algemene regels is een extra afwijkingsbevoegdheid opgenomen om dakinstallaties aan het zicht te onttrekken. Dit om tot een betere architectonische en stedenbouwkundige inpassing van dakinstallaties op het dak te komen. Een dergelijke regeling ontbreekt op dit moment in het bestemmingsplan Buiksloterham. Op basis van de regeling als opgenomen in artikel 6 Algemene afwijkingsregels van de planregels wordt het mogelijk om de maximum bouwhoogte te overschrijden met maximaal 3 meter voor het verhogen van het gevelrand van het dak in de gevellijn van het gebouw om installaties op het dak te onttrekken aan het zicht vanaf straatniveau. Daarnaast geeft deze afwijkingsbevoegdheid de mogelijkheid om ingeval door het toepassen van deze afwijkingsbevoegdheid de maximum bouwhoogte hoger wordt dan 30 meter, de aanvrager vrijgesteld kan worden van de verplichting uit artikel 4.2 onder t, ‚van de regels van het bestemmingsplan Buiksloterham, om bij de aanvraag een rapport te overleggen waaruit de gevolgen van het gebouw op het gebied van windhinder en bezonning blijken. Dat is mogelijk ingeval het aannemelijk is dat deze extra verhoging van de gevelrand, gezien de feitelijke situatie ter plaatse, niet leidt tot onevenredige schaduw- of windhinder op de omliggende percelen en gebouwen. Anders dan de overige bepalingen in voorliggend bestemmingsplan, zal deze regeling worden toegevoegd aan het moederplan Buiksloterham en geldt de regeling voor het gehele plangebied van het bestemmingsplan Buiksloterham.

In Hoofstuk 5 Toepassingsbereik en slotregel staan de toepassingsbereik en slotregel.

In artikel 7 is het toepassingsbereik van voorliggend plan aangegeven. Dit artikel geeft daarbij als slot aan dat voorliggende herziening alleen betrekking heeft op het plangebied van deze herziening. Hiervan is uitgezonderd de regeling van artikel 6 van de planregels op grond waarvan kan worden afgeweken van de maximum bouwhoogte om de de gevelrand te verhogen met maximaal 3 meter teneinde de installaties op het dak te onttrekken aan het zicht vanaf straatniveau. Voornoemde afwijkingsbevoegdheid geldt voor het gehele plangebied van het bestemmingsplan Buiksloterham. De overige regels en verbeelding gelden alleen voor het grondgebied als aangegeven op de verbeelding van voorliggende herziening.

In artikel 7 is verder aangegeven is dat bepaalde onderdelen uit het bestemmingsplan Buiksloterham (moederplan) wel gelden voor voorliggende herziening. Daarbij moet worden gedacht aan artikel 2 wijze van meten, de bepalingen uit hoofdstuk 3 Algemene regels (artikelen 9 tot en met 14) en de overgangsbepalingen uit hoofdstuk 4 van de regels van het bestemmingsplan Buiksloterham uit 2009.

In artikel 8 van voorliggende herziening is opgenomen op welke wijze de regels van voorliggende

herziening kunnen worden geciteerd.

Hoofdstuk 6 Economische uitvoerbaarheid

Op basis van artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) dient in beginsel een exploitatieplan te worden opgesteld. De gemeente Amsterdam is in dit geval volledig eigenaar van de gronden, waarmee het kostenverhaal reeds anderszins is verzekerd in de zin van de Wro. Het opstellen van een exploitatieplan behorende bij deze 9e partiële herziening is om die reden niet vereist.

Voor de realisatie van de landaanwinning is een voorziening opgenomen in de grondexploitatie Buiksloterham.

Vastgesteld kan worden dat er sprake is van een economisch-financieel uitvoerbaar plan.

Planschade

Uit de planologische vergelijking van de oude en nieuwe situatie blijkt dat er geen planologische nadelige effecten zijn op grond waarvan planschade zou kunnen ontstaan.

Hoofdstuk 7 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

7.1 Overleg met betrokken overheden (art. 3.1.1. Bro)

Het concept ontwerpbestemmingsplan is in het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Bro op 27 oktober 2022 toegezonden aan Waternet, Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied, Rijkswaterstaat West Nederland Noord, en de provincie Noord-Holland.

De provincie Noord-Holland heeft per mail van 8 november 2022 aangegeven geen inhoudelijke opmerkingen te hebben. Van de overige overlegpartners is geen vooroverlegreactie gedurende de daarvoor gestelde termijn ontvangen. Aangezien naderhand is gebleken dat het voorontwerp van het bestemmingsplan per abuis niet aan de Brandweer is gestuurd, is dit op 6 juli 2023 alsnog gedaan. In het advies van 14 juli 2023 (verzonden 17 juli 2023) heeft de Brandweer aangegeven geen opmerkingen ten aanzien van het voorontwerpbestemmingsplan te hebben, waarbij verwezen wordt naar het onderzoek (externe veiligheid) dat eerder in het kader van het Herijkingsbesluit Buiksloterham is verricht.

7.2 Ontwerp bestemmingsplan

Van 10 augustus 2023 heeft het ontwerpbestemmingsplan, gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Na afloop van deze termijn, te weten op 5 december 2023, heeft Rijkswaterstaat een zienswijze ingediend. In bijlage 16 Nota van beantwoording zienswijzen en ambtshalve wijzigingen wordt de zienswijze van Rijkswaterstaat samengevat en beantwoord. De zienswijze heeft niet geleid tot een wijziging van de regels of de verbeelding van het bestemmingsplan. Wel is naar aanleiding van de zienswijze de toelichting op onderdelen aangepast. Voor meer details wordt verwezen naar bijlage 16 Nota van beantwoording zienswijzen en ambtshalve wijzigingen.

7.3 Participatie

Participatie met bewoners, ondernemers en ontwikkelaars heeft plaats gehad in het kader van de Herijking van de Investeringsnota (HIB). Het voorliggend bestemmingsplan is een juridische vertaling van de uitgangspunten die in de HIB zijn vastgelegd.

Er zijn diverse bijeenkomsten georganiseerd waarbij de plannen zijn toegelicht en stakeholders de kans hebben gehad en genomen om zorgen, kansen, ideeën naar voren te brengen. Naar aanleiding van deze bijeenkomsten zijn de plannen op onderdelen aangepast en de aangepaste plannen zijn weer met de stakeholders besproken tijdens terugkoppelavonden.

Vervolgens zijn er sinds februari 2019 iedere eerste dinsdag van de maand inloopavonden georganiseerd in het kader van relatiebeheer en belangenmanagement.

Op 3 december 2019 heeft het college van burgemeester en wethouders ingestemd met vrijgave voor inspraak van het concept investeringsnota Buiksloterham 2019. De inspraakperiode duurde van 11 december 2019 t/m 4 februari 2020. Als onderdeel van de inspraakprocedure is er op 7 januari 2020 een inspraakavond georganiseerd in de vorm van een vrije inloop met informatiepanelen over de verschillende thema's binnen de investeringsnota. Circa 250 belangstellenden kwamen op deze avond af. In acht weken tijd zijn in totaal 86 inspraakreacties ingediend die ca. 290 keer zijn ondertekend. Bewoners, omwonenden uit omliggende buurten, bedrijven, erfpachters, ontwikkelaars en corporaties hebben gebruik gemaakt van hun inspraakrecht. Door de grote diversiteit aan insprekers en belangen liepen de inspraakreacties uiteen en waren vaak tegenstrijdig.

Toch kan gesteld worden dat veel insprekers zich bekommeren om de leefbaarheid van Buiksloterham.

Dit uitte zich in zorgen over de hoeveelheid groen, dichtheden en het aantal woningen, het percentage productieve bedrijfsruimte in relatie tot levendige plinten en beschikbare openbare ruimte, bereikbaarheid, verkeersveiligheid en voorzieningen. Andere inspraakreacties gingen over ondernemen in het gebied, ontwikkelkaders en over de manier waarop de gemeente de plannen maakt.

Alle inspraakreacties op de HIB zijn gevat en beantwoord in de Nota van Beantwoording Buiksloterham.

Omdat de inhoud van deze 9e partiële herziening niet op significante onderdelen afwijkt van de HIB wordt er in het kader van het bestemmingsplan zelf niet integraal geparticipeerd. Daar waar relevant is de inhoud van het plan wel vooraf afgestemd met stakeholders binnen het plangebied.